

HALKIN KURTULUŞU

6 AĞUSTOS 1979

750 Kuruş

170

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Aralarında TDKP-İÖ'nün de bulunduğu 18 Komünist Partisi
1979 Stalin yılı ile ilgili ortak açıklama yaptı

"STALİN'İN ADI HER ZAMAN ANILACAKTIR"

"Bugün Stalin'in adını savunmak Marksizm-Leninizmi, Proleter devrimini, Sosyalizmi, Dünya proletaryasını savunmak anlamına gelir"

STALİN'in doğumunun (1879) 100. yıldönümü dolayısıyla, aralarında Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü'nün de bulunduğu 18 Komünist Partisi ortak bir açıklama yayınlamıştır.

Ortak açıklamada "Stalin yıllarca tüm dünyadaki devrimci proletaryanın öğretmeni, önderi ve esin kaynağı oldu" denilmektedir.

18 Komünist Partisinin ortak açıklamasını gazetemizin bu sayısında aynen yayınlıyoruz.

"Josef Stalin'in adını ve eserlerini savunmak tüm gerçek komünistlerin görevidir"

ORTAK AÇIKLAMADA İMZASI BULUNAN PARTİLER

- AFGANİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ/ML'İ İNŞA ÖRGÜTÜ
- ALMANYA KOMÜNİST PARTİSİ/ML
- ANGOLA KOMÜNİST ÖRGÜTÜ (GEÇİCİ) MERKEZ KOMİTESİ (yurtdışı)
- AVUSTURYA MARKSİST-LENİNİST PARTİSİ
- BREZİLYA KOMÜNİST PARTİSİ
- DAHOMEY KOMÜNİST PARTİSİ
- DANİMARKA KOMÜNİST PARTİSİ/ML
- FRANSA KOMÜNİST İŞÇİ PARTİSİ
- İRAN İŞÇİ KÖYLÜ KOMÜNİST PARTİSİ
- İSPANYA KOMÜNİST PARTİSİ/ML
- İTALYA KOMÜNİST PARTİSİ/ML
- JAPONYA KOMÜNİST PARTİSİ (SOL)
- KANADA KOMÜNİST PARTİSİ/ML
- KOLOMBİYA KOMÜNİST PARTİSİ/ML
- MEKSİKA KOMÜNİST PARTİSİ/ML
- PERU KOMÜNİST PARTİSİ/ML
- PORTEKİZ KOMÜNİST PARTİSİ (YENİDEN KURULMUŞ)
- TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ-İNŞA ÖRGÜTÜ

Stalin yılı dolayısıyla ortak açıklama

Bu yıl, Josef Stalin'in doğumunun 100.yıldönümüdür. Stalin büyük bir komünist önder, yarım yüzyıldan fazla bir süre Bolşevik Partisi'nin ve uluslararası komünist hareketin en ön saflarında bulunan bir savaşçıydı. O'nun adı Ekim Devrimi, dünyadaki ilk sosyalist ülkede sosyalizmin inşası ve Nazi faşizminin yenilmesiyle birleşmiştir. Eserleri uzun bir dönem boyunca beş kıtadaki devrimci mücadeleyle ilgilidir, çünkü Stalin yıllarca tüm dünyadaki devrimci proletaryanın öğretmeni, önderi ve esin kaynağı oldu.

Stalin Marks, Engels ve öğretmeni ve mücadele yoldaşı Lenin'in öğretileri temelinde birçok yönde geliştirdiği ve derinleştirdiği Marksist-Leninist teorinin bir ustasıdır.

Proleterlerin ve gerçek komünistlerin böylesine sevdiği Stalin'in adı bugün gerici burjuvazi ve her renkten revizyonistler tarafından ayaklar altına alınmakta, lanetlenmekte ve lekelenmektedir. Tüm revizyonistler Stalin'e saldırılarında birleşiyor, bu saldırıda burjuvaziyle güçlerini birleştiriyor, ve tiz bir koro halinde iftira edip, yalanlar söylüyorlar. Emperyalistlerin ve işçi sınıfı hareketi içindeki ajanlarının birlikte yürüttüğü Stalin'in adına ortak saldırı yalnızca geçmişteki bir kişiye ya da kişiliğe yöneltilmiş bir saldırı değildir: Stalin'e esin veren ve bugün milyonlarca kadın ve erkeğin mücadelesinde yaşayan ilkelere, ideallere, ruha saldırıdır. Leninizme, proletaryanın devrimci teorisine saldırıdır.

Stalin tüm yaşamı boyunca proleter enternasyonalizmini, tüm dünyadaki proleterlerin mücadelesinin birliğini, tüm dünyadaki komünistlerin çelikten birliğini, dünya devrimini savundu; O, komünist Enternasyonal'in büyük bir önderiydi. Bu nedenle, "sosyalizme giden ulusal yol"u, şovenist sosyal-emperyalizmi vaaz eden tüm revizyonistler, Komünist Enternasyonal'in eserlerine iftira edenler, "sınırlı egemenlik" teorisyenleri Stalin'in eserlerine saldırıyor ve iftira ediyor.

Stalin, teori ve uygulamada ezilen ulusların kendi kaderlerini tayin hakkının ve emperyalizme bağımlı halkların bağımsızlığının kararlı bir savunucusuydu. Bu nedenle tüm şovenistlerin ve emperyalistlerin saldırılarının hedefi oldu, hâlâ da olmakta.

Stalin Leninist parti kavramının, partinin irade ve eylem birliğinin proleter devrimini sonuna dek götürmek için partinin tarihsel gerekliliğinin, öncü rolünün yılmaz bir savunucusuydu. Bu nedenle, tüm revizyonistler, "parti içinde çeşitli çizgileri", "tüm halkın partisi"ni savunanlar, proleter sınıf niteliğini yadsıyanlar, parti içinde liberalizmi teori haline getiren ya da partinin devrimci niteliğini bürokrasiyle yıkmak isteyenler sınırsız bir biçimde Stalin'e saldırıyor.

Stalin sınıf mücadelesinin tüm biçimlerinin Marksist-Leninist kavrayışının, mücadelenin devrimci ruhunun savunucusuydu. Bu nedenle, tüm pasifistler, uzlaşmacılar ve uzlaşmadan yana olanlar O'na saldırıyor.

Stalin proletarya diktatörlüğü ilkelerinin savunucusuydu ve Sovyetler Birliği'nde bu ilkeleri sürekli olarak uyguladı. Proletarya önderliğinde silahlı devrimi savundu ve SBKP'nin başında sömürücü sınıfların tasfiyesini ve sosyalizmin inşasını gerçekleştirdi. Bundan dolayı tüm revizyonistler, özellikle SBKP 20.Kongresinden itibaren Sovyetler Birliği'nde Stalin'in eserlerini tahrip eden, kapitalizmi restore eden ve Sovyetler Birliği'ni emperyalist bir ülkeye dönüştüren Kruşçev revizyonistleri ve tüm güçlerini ülkelerinde sosyalizmin inşasını engellemek ya da kapitalizmi yeniden inşa etmek için harcayan Çinliler, Yugoslavlar ve öteki hain revizyonistler Stalin'e saldırıyor. Bu saldırıya bugün dünyada sosyalizmin varlığını yadsıyanlar, sosyalizmin inşası olanağına karşı çıkanlar, gerici sınıfların sosyalizmle "bütünleşmesini" ya da kapitalizmin sosyalizme "dönüştürülmesini" vaaz edenler de katılıyor. Stalin tüm yaşamı boyunca Marksist-Leninist ilkeleri, yüzeyselliğe karşı teorik ve ideolojik olarak katı ve açık olmayı, kararsızlığa karşı ideolojik kararlılığı, burjuva siyasetlere karşı proleter siyaseti, oportünizme karşı devrimci uygulamayı savundu.

Bu nedenle, bundan 30 yıl önce, Stalin yoldaşın yaşadığı dönemde olduğu gibi, bugün Stalin'in adını savunmak Marksizm-Leninizmi, proleter devrimini, sosyalizmi dünya proleteryasını savunmak anlamına gelir.

Bu nedenle, büyük komünist önder, dürüst devrimci ve büyük Marksist-Leninist Josef Stalin'in 100. doğum yılının anlamlı kutlanışı dolayısıyla bu belgeyi imzalayan partiler şunu açıklarlar:

tarya ile burjuvazi, emperyalizm ile halklar, kapitalizm ile sosyalizm, devrim ile gericilik arasında bir sınır çizgisi olması dolayısıyla Josef Stalin'in adını ve eserlerini savunmak tüm gerçek komünistler için görevdir.

İnsanın İnsan tarafından sömürülmesine karşı mücadele varoldukça, insanlığın komünist geleceği için mücadele varoldukça, İnsanlığın kurtuluşu için hazırlık yapanlar hatırlandıkça Josef Stalin'in adı her zaman anılacaktır.

Köylülüğün toprak ve özgürlük mücadelesinin zafere ulaşması yarı-feodal kalıntıları süpürüp atacaktır

ARDAHAN'IN ÖLÇEK KÖYÜNDE TOPRAK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

Ardahan'ın Ölçek köyünde ortak malı olan çayırın uzun yıllardan beri köy ağası Kerim Aktaş tarafından gasbedilmiş olmasına karşı Ölçek köylüleri direniyorlar. Ölçek köyündeki ortak çayıra Ağa Kerim Aktaş tarafından uzun yıllar önce elkonulmuştu ve çayırın ürünleri de ağa ailesi tarafından, kullanılıyordu.

İlk kez geçen yıl Ölçek köyü halkı bu çayırın köyün ortak malı olduğunu ve otların da tüm köy halkına ait olduğunu söylemişlerdi. Geçen yıl biçim ayı geldiğinde tüm köylüler birleşerek çayırı ortaklaşa biçtiler ve ürünü aralarında paylaştılar. Bu olay üzerine köylülere saldıran ağaya da gerekli cevabı veren köylüler Kerim Aktaş'ı köyden kovdular ve aynı zamanda köyün muhtarı da olduğundan muhtarlık mührünü de elinden aldılar.

Devamı sayfa 6'da

Şavşat'ta eli kanlı caniler 8 yurtseveri katletti

Faşist diktatörlüğün militarist köpekleri Şavşat'ta 8 yurtseveri katlettiler; birçok devrimci ve emekçiyi yaraladılar.

ŞAVŞAT'TA ANTİ-FAŞİST MÜCADELE VE KATLİAM HAZIRLIĞI

Artvin'e bağlı Şavşat ilçesi anti-faşist potansiyelin oldukça yüksek olduğu bir yerdir. Eli kanlı faşist caniler yöreden uzunca bir süre önce sökülüp atılmıştı. Faşizmin militarist ve bürokratik kurumları Şavşat halkının mevcut anti-faşist potansiyelini bastırmak ve faşist katillerin rahatça at oynatmasını sağlamak için çeşitli tertipler peşinde koşmaktadırlar. Bu amaçla, Şavşat'ta bir yüzbaşının dövülmesini bahane ederek Giresun Komando Birliğini Şavşat'a naklettiler. Bu komando birliğinin başında da azılı faşist olarak bilinen bir yüzbaşı bulunuyordu.

Komando birliğinin ilçeye gelmesi ile birlikte halka karşı yönelen saldırılar artmaya başladı. Komando askerleri sokakta gördüklerini dipçiklemeye giriştiler. Köprübaşı ve

Devamı sayfa 6'da

Kürt halkı üzerinde zulüm, Şavşat halkına kurşun yağmuru...İşte Jandarma Komanda Birliğinin görevi

Devrimci Demir-İş'in açıklaması

Eli kanlı canilerin Şavşat'ta 8 yurtseveri öldürmesi üzerine Devrimci Demir-İş Sendikası Genel Sekreteri Bektaş Korkmaz basına bir açıklama yapmıştır.

Açıklamada şöyle denilmektedir:

"...tüm bu saldırılar halkımızı yıldırımayacaktır. Biz Devrimci Demir-İş Sendikası olarak tüm bu saldırıları şiddetle protesto ettiğimizi, işçi sınıfı olarak mutlaka hesap soracağımızı bildiririz."

Öte yandan Şavşat katliamı ülkenin birçok yerinde halk ve yurtsever devrimci gençlik tarafından lanetlenmiş ve çeşitli eylemlerle protesto edilmiştir.

HALKIN KURTULUŞU

Şavşat'ın gösterdiği

Şavşat Artvin'e bağlı bir ilçe... Şavşat'ta gerek şehir içinde ve gerekse köylerinde anti-faşist potansiyel oldukça yüksek. Ve MHP'li faşist caniler uzunca bir süre buradan sökülüp, atılıyor.

Bunun üzerine Giresun Jandarma Komando Birliği Şavşat'a nakle diliyor ve faşist diktatörlük bu yolla halkın üzerindeki baskı ve sindirme hareketini artırıyor. Sonunda devrimciler, yurtseverler ve emekçi köylüler polisin, ve jandarmanın baskısını protesto etmek için Şavşat'ta bir miting düzenliyor. Mitingin dağıldığı sırada faşizmin militarist güçleri halkın üzerine yaylım ateşi açıyor. Sonuç: 8 yurtsever katlediliyor ve onlarca emekçi yaralanıyor.

Arkasından katliamı gerçekleştiren piyon yüzbaşıya 'üstün hizmet belgesi' veriliyor...

İşte size burjuvazinin kiralık kalemler ve faşist devletin borazanı TRT tarafından örtbas edilen 'Şavşat Olayları'nın gerçek yüzü ve perde arkası...

Şavşat'ta faşist diktatörlüğün militarist güçlerinin kurşun yağmuru altında can veren 8 yurtsever devrimin isimsiz kahramanları olarak işçi sınıfımızın ve emekçi halkın kalbine gömüldüler

Ama onlar devrimin ne ilk şehitleridir ne de son şehitleri olacaktır... Dün Kızıldere'de Nurhaklarda, 15-16 Haziranlarda, 1 Mayıs Alanında, İstanbul Üniversitesinde, Kahramanmaraşta, Balgat'ta ve daha birçok yerde devrimcilere, yurtseverlere ve emekçilere kurşun sıkan, aynı ellerdi. Yani faşist diktatörlüğün resmi ve sivil faşist cinayet mangaları, kurumları..

Sıkıyönetim de bunlar arasındaki 'eşgüdümü' sağlamakla görevlidir.

Devamı sayfa 6'da

Fındık taban fiyatları açıklandı

Ölme ama sürün

Ecevit hükümeti geçtiğimiz hafta içinde fındık taban fiyatlarını ilan etti ve önümüzdeki günlerde fındık alımlarının başlayacağını açıkladı.

Fındık taban fiyatlarının 37.5 TL olarak ve fındık ile birlikte diğer bazı tarım ürünlerinin taban fiyatlarının açıklanması ile birlikte bütün gericiler koro halinde gene yaygın bir propagandaya başladılar. AP'sinden, MHP'sine, TKP'sinden TİP ve TSİP'ine, MSP'sinden TİKP'sine kadar bütün gerici ve faşist partiler bu taban fiyatları-

Devamı sayfa 6'da

● ECEVİT MUSTAFA KEMAL'İN IRKÇI, ŞOVEN GERİCİ ULUSAL POLİTİKASINA DÖRT ELLE SARILIYOR

Ecevit, Kürt halkının ulusal baskı altında tutulmasını haklı gösteriyor

Ecevit, çıkmış olduğu "Doğu Seferi"nin diğer bir durağı olan Bitlis'te de yine demagojik propagandasına devam etti. Bol bol sigara fabrikasının reklamını yaptı. Bu yolla halkın sömürüden kurtulabileceğini ileri sürdü. Emperyalistlere işlenmiş tarım ürünlerini, maliyetinin altında satıp onlardan (aşırı tekelci kârı sağlamak için) aşırı fiyatla mamul madde alınıp eşitsiz mübadeleye girişilmektedir. Bu şekilde ticari ilişkilerde ulusal ekonominin sömürülmesini değil de kalkınmasının sağlandığı yolunda demagojik propaganda yapılıyor. Emperyalizme bağımlı ekonominin, ülkede yaratılan değerlere emperyalistlerin elkoymasını, sağlayan özelliklerini göz ardı eden Ecevit, bu komprador ekonomiye dayanarak ulusal ekonominin geliştirilebileceğini iddia ediyor. Hem de sigara fabrikası kurarak. Bitlis'teki Ecevit mitingiyle ilgili olarak üzerinde duracağımız konu, Ecevit'in ekonomi konusunda palavraları değildir. O, emperyalist sömürüyü ekonominin kalkınma dayanağı olarak gösteriyor. Bu iddiaları bir yana bırakıyoruz. Esas olarak Ecevit'in Kürt halkının üzerindeki ulusal baskı konusunda söylediklerine değineceğiz.

Devamı sayfa 6'da

Orman köylüleri zulme ve sömürüye karşı direniyor

Kars'ın, Göle, Şenkaya ve Akşar'a bağlı kırka yakın köyde, köylüler azgın sömürüye karşı direnişe geçmişlerdir. Proleter devrimcilerin önderliğinde başlayan direniş, örgütlü bir biçimde sürmektedir.

Göle, Şenkaya ve Akşar'a bağlı birçok orman köyünün tek geçim kaynağı orman ürünleridir. Egemen sınıflar yıllardan beri orman köylerini yoğun bir sömürü altında tutmaktadırlar. Özellikle bu yıl içinde açıklanan ücretler ve diğer çalışma koşulları köylüleri tümüyle yıkıma uğratacak niteliktedir.

Son bir yıl içinde temel tüketim maddelerine, yaklaşık % 100 pahalanırken, orman köylülerinin ürettikleri ürüne % 35 oranında bir artış getirilmiştir. Ayrıca geçtiğimiz yıllarda ürünler orman içinde yakın bir depoya taşınırken, bu yıl Orman İşletmesi tarafından alınan bir kararla ürünlerin ormandan kilometrelerce uzaktaki son depoya teslim şartı getirilmiştir. Bu da

Devamı sayfa 6'da

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

Hiroşimaya atom bombasının atılışının 35. yıldönümünde

Yeni savaş odakları

Emperyalizm ve onun bir ürünü olan savaşların yarattığı insanlık düşmanı silahların en korkunçlarından biri bundan 34 yıl önce Hiroşima'ya, onu izleyen birkaç gün sonra da Nagazaki'ye atıldı. Günümüzde yapılanların çok küçük bir benzeri olan bu bombalar, 200 000 kişinin ölümüne, yüzbinlercesinin yaralanmasına ve sakat kalmasına yol açtı. Japonya'da bugün bile bombanın bir zamanlar yaymış olduğu radyasyon nedeniyle sakat ve geri zekalı çocuklar dünyaya gelmektedir.

GERİCİLİĞİN SAHTE GÖZYAŞLARI

Atom bombasının 34. yıldönümü nedeniyle tüm revizyonistler ve emperyalistler bir anda insanlığın bir numaralı dostu haline gelecekler ve silahların kötülüğünden, savaşların, açtığı ağır yaralardan ve silahsızlanmayla, yumuşamanın iyiliğinden dem vuracaklardır. Onların amacı bir yandan halkları ve işçi sınıfını yıldırıp artık atom çağında kurtuluşun olamayacağını göstermek diğer yandan da SALT-I ve SALT-II gibi anlaşmaları insanlığın ve barışın yararınaymış gibi gösterip kendilerini silahlandırıp halkları silahsızlandırmaktır. Onlara göre savaşlar artık çıkamaz. Çünkü atom silahları ve daha yeni bir buluş olan NÖTRON BOMBASI savaş çıkarmak isteyen güçleri korkutacak, onları yıldıracaktır. Gerçek bunun tam tersidir! Savaş şu ya da bu emperyalist grubun isteğine bağlı iradi bir olgu değildir. Savaş emperyalistlerin pazarları paylaşmak için savaşmaktan başka bir çıkar yol bulamadıklarında yani emperyalistler arası çelişkiler son derece keskinleştiğinde ortaya çıkan bir olgudur.

SİLAHLANMA YARIŞI

Silahsızlanma üzerine yaptıkları gürültüye karşın hiçbir emperyalist silahsızlanmamaktadır. Tümü yeni silahlar geliştirmekte veya bu olanağı olmayan Çin gibi emperyalizm kervanına sonradan katılmış ülkeler de diğer emperyalistlerden yoğun bir silah ticaretine başlamaktadırlar. Çin sosyal-emperyalistleri savunma harcamaları adı altında silahlanma giderlerini yıldan yıla artırmaktadırlar.

Çin'in resmi ajansı Hsinhua'nın bildirdiğine göre Çin'in savunma harcamaları 1978 yılında 1977'den % 12.6 fazlalıkla 16 milyar 784 milyon Yuan'a ulaşmıştır. Bu sayı 1979 planı uyarınca 20 milyar 230 milyon Yuan'ı aşacaktır. Üstelik bu sayılar yine savunma amacıyla Çin'in diğer emperyalistlerden satın alacağı uçak, tank vb. silahlara yapılacak milyarlarca dolarlık harcamaları da kapsamaktadır.

YENİ SAVAŞ TEHDİTLERİ

Günümüzde emperyalistler iki savaş odağında toplanmaktadırlar. Bu odaklardan biri başını Sovyet sosyal-emperyalistlerinin çektiği ve ona bağımlı ülkelerin bulunduğu odak diğeri de başının ABD'nin çektiği ve ABD'nin yanı sıra NATO ve üye ülkelerin yeni ama "değerli müttefiki" Çin'in bulunduğu odaktır. Ama bu bloklar ne denli silahlanırlarsa silahlansınlar, ister atom ister nötron bombasını üretsinler bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm için mücadele eden dünya halklarını ve işçi sınıfını korkutamayacaklardır. Emperyalist silahlardan korkmak revizyonistlere has bir özelliktir. Nasıl ki Kruşçev 1960 yıllarında ABD'nin elindeki nükleer silahlardan korkup geri adımlar atmışsa, bütün gürültülü ama boş sözlerine karşı Çin sosyal-emperyalistleri de emperyalistlerin elindeki nükleer silahlardan korkmaktadırlar. Çinlilerin bu korkusunu sürekli bir emperyaliste karşı mücadele ederek diğer bir emperyalist ya da revizyonist ülkeye dayanma olgusunda açıkça görebiliriz. Çin'liler bir dönem ABD'ye karşı mücadele etmek için içinde revizyonist ülke yöneticilerinin de bulunduğu bir cephe önermişler daha sonra da Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı mücadele etmek için ABD ile birleşmeyi gündeme getirmişlerdir.

Savaşlar emperyalistler önünde boyun eğerek önlenemez. Savaşları önlemenin tek yolu Lenin'in deyişiyle *"...devrimci proletaryanın temsilcisi olarak görevimiz, dünya katliamının iğrençliklerine karşı tek çıkış yolu olan dünya proleter devrimini hazırlamaktır."*

İşte emperyalizm: Her alanda gericilik

Çin Ulusal Halk Meclisi yeni ceza yasasını onayladı

Çin Ulusal Halk Meclisi 5. Dönem Toplantıları temmuz ayı başında yapıldı. Halk Meclisi hem revizyonist yönetimin faaliyet raporlarını onayladı, hem de Çin burjuvazisinin ekonomik ve siyasal alanda tam egemenliği için yeni yasa tasarılarını kabul etti. 1965'lerde tasfiye edilmiş olan birçok revizyonist yönetici yüksek devlet organlarına seçildiler.

KARŞI-DEVRİMCİ PENG ÇEN DEMOKRASİYİ GÜVENCE ALTINA ALIYOR (!)

Çin Ulusal Halk Meclisi yedi yeni yasa çıkardı. Yasalar damgalı revizyonistlerden Peng Çen önderliğinde hazırlanmıştı. Tabii ki, Peng Çen yasaları Meclise önerirken, bu yasalarla demokrasinin güvence altına alınmasının amaçlandığının demagojisini yaptı.

Peng Çen 1959'larda Milli Savunma Bakanlığı yapmış olan ve 1965'de partiden tasfiye edilmiş olan bir karşı-devrimcidir. Peng Çen'in geçmişteki demokrasi mücadelesi de (!) Kruşçev tarafından desteklenmişti.

1 Ocak 1980'den itibaren yürürlüğe girecek olan ceza yasasına göre, "kim dazibaolarla (duvar gazeteleri) ya da başka bir araçla başkalarına hakaret ederse, ya da iftira atarsa 3 yıl hapis cezasına ya da gözetim altında bulundurulma" cezasına çarptırılacak. Çin'de şimdiye kadar yazılı bir ceza yasası yoktu. Bu yasa ise 1957'den beri incelenmekte olan ve 30 kez gözden geçirilmiş olan bir yasa. Yasa 1963'de de ÇKP-MK ve Mao Zedung tarafından gözden geçirilmişti.

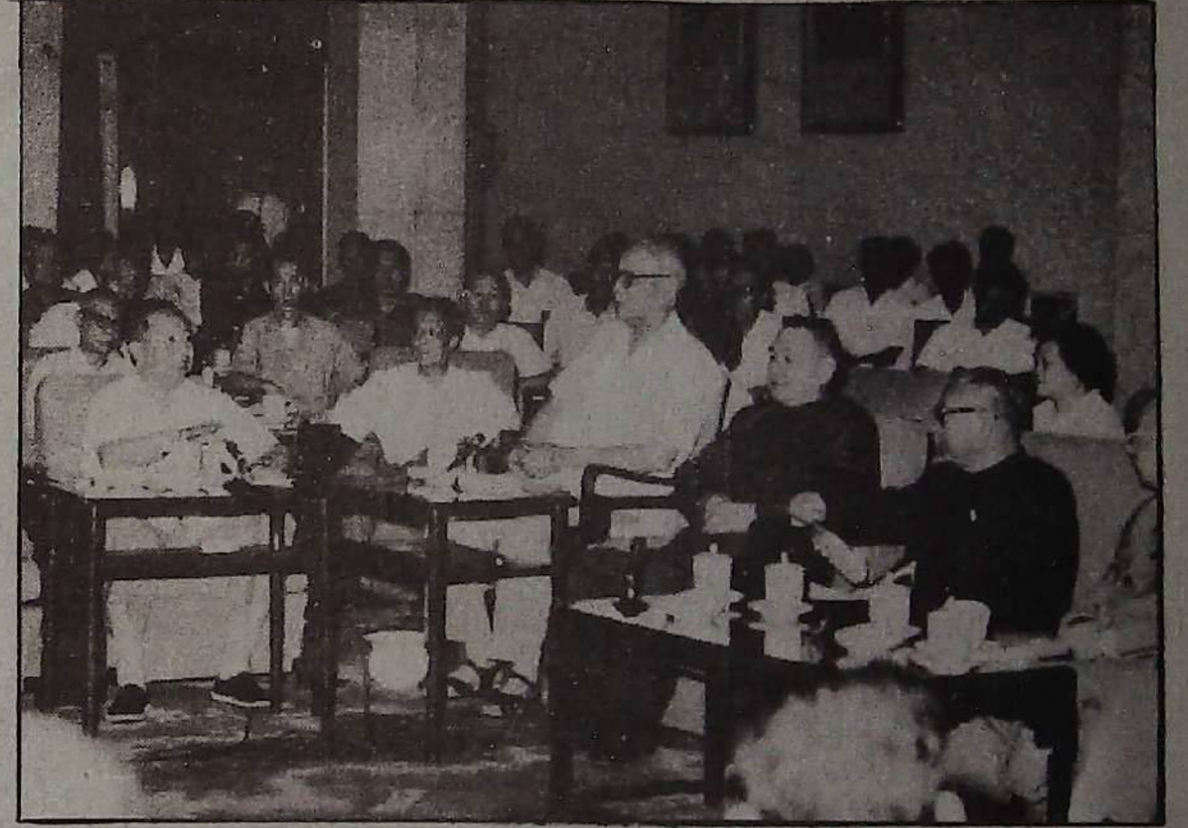
ÜRETİM ARAÇLARI ÜZERİNDEKİ ÖZEL MÜLKİYET GÜVENCE ALTINDA

Yeni yasalarla hem yabancılara hem de Çin burjuvazisine ait olan üretim araçları üzerindeki her türlü özel mülkiyet güvence altına alındı. Çin'de uluslararası tekelci sermaye ile Çin burjuvazisinin ortak yatırımlara girişmesi (Çin'e yabancı sermaye ihracı) onaylandı. Ayrıca Peng Çen emperyalistlere ve Çin burjuvazisine ekonomiyi düzenleyen yeni yasa tasarılarını da yakında çıkaracağını müjdeledi.

Yalnız Peng Çen'in de raporunda özellikle üzerinde durduğu gibi küçük (!) bir sorun var: Her ne kadar tüm Çin halkı bu yeni yasaları ve emperyalistlerle ortak yatırımları destekliyorsa da (!), bu yeni yasaların kavranması için kadrolar ve kitleler içinde hızla propaganda çalışmaları sırasında demokrasinin korunmasına (yani kendi burjuva diktatörlüğünün korunmasına) özel olarak dikkat edecek ve yeni yasaların pratik yararlarını hayata geçirmekte gecikmeyecek.

EMPERYALİZM: EKONOMİDE TEKEL-SİYASETTE GERİCİLİK

Çin Ulusal Halk Meclisinin kararları emperyalizmin ekonomide tekel, siyasette gericilik demek olduğunu bir kez daha kanıtladı. Şimdi Çin revizyonist burjuvazisi ülkeyi dikensiz gül bahçesine çevirmeye çalışıyor. Çıkarılan bu yasalarla halkın mücadelesi ezilmeye çalışılacak. Ancak şimdiye kadar nasıl ki hiçbir ceza yasası burjuvaziyi yok olmaktan kurtaramadıysa, Çin revizyonist burjuvazisini de bu ceza yasaları yok olmaktan kurtaramayacak.

Hua Guo feng Çin Ulusal Halk Meclisi daimi yürütme komitesiyle "demokrasinin güvence altına alınmasını" tartışıyor.

ÇİN REVİZYONİSTLERİNİN YENİ MANEVRASI

Hua Guo-feng İran yönetiminden af diledi

Çin Halk Cumhuriyeti Devlet Başkanı Hua Guo-feng İran'ı ziyaret etmekte olan Pakistan Dışişleri Bakanı Aga Şahi aracılığıyla, Şah Rıza Pehlevi döneminde yaptığı bir ziyaret için Ayetullah Humeyni'den af diledi ve bu dileği Humeyni tarafından kabul edildi.

Herkesin gayet iyi anımsadığı gibi Hua Guo-feng geçtiğimiz yıl ağustos ayı içinde önce Yugoslavya'ya daha sonra da İran'a bir gezi yapmıştı. Faşist Şah rejimiyle, devrim şehitlerinin cesetleri üzerinde bir kucaklaşmanın ötesinde bu gezinin bir çarpıcı yanı daha vardı. Çin revizyonist kliğinin temsilcisi Hua'nın İran gezisi burjuva-liberal bir yönetim olan Musaddık yönetiminin bir CIA darbesiyle devrildiği 19 Ağustos 1953 tarihinin yıldönümü ile çakışmaktaydı. Ve o günler İran halkının, mücadelesini doruklarına vardırdığı günlerdi.

Yine anımsanabileceği gibi bu iğrenç geziyi, TİKP-Aydınlık hainleri Şah'a "demokrat" payesi vererek alkışlamışlar ve kanlı Şah rejimiyle revizyonist Çin yönetimi arasındaki kucaklaşmayı hararetle desteklemişlerdi. Çin resmi haber ajansı Hsinhua da Şah'ın "sosyal-emperyalizme karşı bir kale gibi durduğunu" belirtmişti.

Şimdi aynı kaşarlanmış revizyonist kalkıp Ayetullah Humeyni'den af dilemektedir. Ama İran halkları, acaba onlar da, kanlı Şah rejimiyle kol kola kadeh kaldıranları Humeyni gibi affedecek midir?

Çin revizyonistlerinin bu yeni manevrası onların fırsatçı tutumlarını yansıttığı kadar, Orta-Doğu'da yeni egemenlik alanları ele geçirme niyetlerinden gerilemediklerini de göstermiştir.

ULUSLARARASI KOMÜNİST HAREKET 'MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİ'Nİ MAHKUM EDİYOR

İran İKKP: "Halkımızın mücadelesi 'Mao Zedung Düşüncesi'nin karşı-devrimci yüzünü ortaya çıkardı"

"... İran halkının mücadelesi ve onun demokratik devrimde elde ettiği zaferler devrime ilişkin Marksist-Leninist tezin doğruluğunu bir kez daha kanıtladı, ve Kruşçev revizyonistlerinin, "Üç Dünyacıların" ve Maocuların tüm revizyonist ve karşı-devrimci "teorilerini" gözler önüne serdi. İran halkının mücadelesi ve zaferleri aynı zamanda ezilen halkların sözümona 'gerçek dostlarının' Sovyet sosyal-emperyalistlerinin maskesini düşürdü ve sözümona Çin 'Komünist' Partisinin ve hükümetinin gerçek niteliğini ortaya koydu. Her iki sosyal-emperyalist, devlet faşist rejimi son ana kadar destekledi ve onlar ABD emperyalistleri ve diğer emperyalist devletler gibi halkımızın mücadelesine karşı aynı karşı-devrimci komploları hazırladı.."

(İKKP'nin Kanada KP/ML tarafından düzenlenen Uluslararası Toplantıda- 6. Danışma Konferansı, Montreal, 31 Mart 1979- yaptığı konuşmadan.)

Danimarka KP(ML): "Çin'in emperyalist bir süper devlet haline gelmesinin temelini Üç Dünya Teorisi ve 'Mao Zedung Düşüncesi' oluşturuyor"

"... dünya kapitalist-emperyalist sisteminin ve dünya burjuvazisinin içinde bulunduğu büyük bunalımın ulaştığı düzey, yeni yöntemler kullanmayı, halkların devrimci mücadelesine daha yoğun bir biçimde katılmayı, her seferinde yeni bir kılığa bürünen modern revizyonizme karşı Marksizm-Leninizmi savunmayı gerekli kılmaktadır. Uluslararası komünist hareket, Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in öğretilerini yaşatmak için verilen mücadelede Titocu, Kruşçevci, "Avrupa komünisti" ve Çinli revizyonistlerin saldırılarına karşı göğüs germekte ve direnmektedir. Devrimin görevlerini yerine getirebilmek için bu mücadeleyi sürdürmek ve onu aynı zamanda yoğunlaştırmak bir zorunluluktur. Çin'in emperyalist bir süper devlet haline gelmesinin temelini oluşturan karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisine" ve revizyonist "Mao Zedung Düşüncesi"ne karşı mücadeleye özel bir önem verilmelidir..."

("Banderia Vermelha" No: 182, 11 Temmuz 1979 PKP (YK)'nın 3. Parti Kongresi'nde DKP/ML'nin yaptığı konuşmadan.)

Kanada KP(ML): 'Mao Zedung Düşüncesi'ne karşı yürüttüğü sürekli mücadele boyunca güçlenmektedir

"... Üçüncü Kongrenin kararlarını selamlıyoruz. Üçüncü Kongre, Portekiz işçi sınıfı ve halkının mücadelesine, yol gösteriyor ve 25 Nisan'ın devrimci kazançlarını ileriye götürüyor. Tüm revizyonizm türlerine karşı mücadele gereğini vurguluyor: Kruşçev tipi revizyonizm, "Avrupa komünizmi Çin revizyonizmi- buna anti-Marksist ve eklektik Mao Zedung Düşüncesi de dahildir. Üçüncü Kongre'nin kararı Enver Hoca'nın çok önemli devrimci yapıtı "Emperyalizm ve Devrim"i selamlıyor; uluslararası proletaryanın ölümsüz önderi Stalin'i selamlıyor, ve 1979'u Stalin Yılı olarak ilan ediyor..."

"Kanada KP/ML, Titocu ve Kruşçevci revizyonizme karşı, "Avrupa komünizmine" karşı ve "Üç Dünya Teorisi" ile Mao Zedung Düşüncesine karşı yürüttüğü sürekli mücadele boyunca güçlenmektedir..."

("Banderia Vermelha" No: 182, 11 Temmuz 1979 PKP (YK)'nın 3. Parti Kongresinde Kanada KP/ML'nin yaptığı konuşmadan)

Angolalı Komünistler idamla tehdit ediliyor

Angolalı Komünistler Örgütünün Yurtdışı Bürosu, birçok üyesinin Angola'daki gerici Neto rejimi tarafından idamla tehdit edildiğini bildiriyor.

MPLA'nın, Sovyet sosyal-emperyalizmin ve onun paralı askerlerinin yardımıyla iktidarı ele geçirdiğinden bu yana, açlık ve sefalete karşı çıkan halkın baskı altında tutulması gittikçe yoğunlaşıyor.

Bugüne dek binlerce yurtsever ve anti-emperyalist, özellikle Angolalı Komünistler Örgütünün savaşçıları zindanlara atıldı. Tutuklamalar sırasında gizli polis onlara yönelik keyfi davalar hazırlamak amacıyla çeşitli deliller topladı ya da icat etti. Şimdi gerici rejim, komünistlere yüksek cezalar verecek ve önceden belirlenmiş bazılarını kurşuna dizerek ölüme mahkum edecek özel mahkemelerin kuruluşunu hazırlıyor. Burada sözkonusu olan, önder yoldaşlar ve AKÖ Geçici Merkez Komitesinden bazı üyelerdir.

Portekiz'de bir süre önce Neto rejiminin zulmüne karşı geniş bir imza kampanyası başladı. Çok sayıda tanınmış demokrat kişi, yoldaşların serbest bırakılması talebine katıldıklarını açıkladı.

SOSYALİST ARNAVUTLUK'tan

Enflasyonun bilinmediği bir ülke

Dünyada enflasyonun, fiyat artışlarının bilinmediği bir ülke var: Sosyalist Arnavutluk. Kapitalist-revizyonist dünya derin bir ekonomik bunalımın pençesindeyken, sosyalist Arnavutluk'ta fiyatlar düzenli bir biçimde düşmektedir.

Bugün sosyalist Arnavutluk'ta bir işçi ortalama 650 Lek kazanmaktadır. Ailelerin çoğunda kadın ve erkek çalışmaktadır. Kira ortak gelirin ortalama % 2-3'ünü oluşturmaktadır.

Tüketim mallarının fiyatları ise şöyle:

		1966	1978
Dana eti	lek/kilo	13	12-14
Ekmek	lek/kilo	2-4	2
Şeker	lek/kilo	9	8
Erkek elbisesi	lek/parça	400-1300	550-900
Bisiklet	lek/parça	800-1300	650-900
Radyo	lek/parça	500-2400	400-800

Kapitalist-revizyonist ülkelerde fiyat artışlarıyla "başa çıkılamamakta" iken, sosyalist Arnavutluk'ta fiyat artışları diye bir şey bilinmemektedir.

Kapitalist-revizyonist ülkelerde durum şöyle 1970-1976 arasında tüketim mallarının fiyatları, ABD'de 1.5, Britanya'da 2.3, Federal Almanya'da 1.4, Fransa'da 1.7 kat artmıştır. 1978'de ortalama fiyat artışları şöyle: İtalya'da % 11.6, Fransa'da % 9.7, Britanya % 8.4, İspanya % 16.5 İsveç % 7.4, ABD % 10.4, Kanada % 14.8.

Revizyonist ülkelerde de fiyatlar büyük bir hızla artıyor. 1968-1975 yılları arasında zorunlu tüketim mallarının fiyatları Macaristan'da % 27.7 Polonya'da % 36.1 ve Yugoslavya'da % 39.4'lük bir artış göstermiştir.

Sosyalist Arnavutluk gerçeği, enflasyonun kaçınılmaz bir olgu olmadığını, doğrudan kapitalist üretim ilişkilerinin ekonomik yasalarından kaynaklandığını açıkça gösteriyor.

Derin bir bunalım içine giren tekelci burjuvazi, bunalımın yükünü emekçilerin sırtına yüklemenin bir aracı olarak enflasyonu kullanıyor. Ve enflasyonun "kaçınılmazlığı", "sosyalist" ülkelerin bile enflasyonu "önleyememesi" üzerine tüm demagojiler sosyalist Arnavutluk gerçeğiyle paramparça ediliyor.

ÇİN ÜZERİNE DÜŞÜNCELER 'den

31 Ekim 1964
Cumartesi

Çu En-lay'ın görüşleriyle hiçbir biçimde uzlaşamayız

Çu En-lay sadece Sovyetlerin yeni revizyonist yönetimini tanımaları için gerçek Marksist-Leninist partilere baskı yapmakla kalmadı. Aynı zamanda Amerikan emperyalistleri ile de 'dostane' ilişkiler geliştirdi. İşte Çu En-lay ve Nikson.

Dün Nesti Nase yoldaş, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına Çu En-Lay ın, kendi partilerinin merkez komitelerinin yetkili temsilcilerine söylediklerini iletti. Aynı gün, önderliğimizden tüm yoldaşlara Çu En-lay'ın açıklamasının kesin içeriği hakkında bilgi verildi.O, (Çu En-lay-Ç.n) temsilcilere,kendilerine söylediği şeyleri daha önce Pekin'deki Sovyet Büyükelçisi Şervonenko'ya söylediğini belirtti.

Çu En-lay tarafından ifade edilen görüşler partimiz için tümüyle kabul edilemez görüşlerdir; çünkü tümüyle oportünist, Kruşçevci revizyonistlere karşı teslimiyetçi,Marksizm-Leninizm ve modern revizyonizme karşı bundan sonraki mücadele için tehlikeli niyetlerle dolu ve Partimize karşı tümüyle provokatif görüşlerdir.

Uzlaştırıcı ve oportünist görüşler

Kruşçev'in düşüşü, onun yerini alanlar, amaçları ve gelecekteki siyasetleri , dünya komünist hareketinin birliği, sosyalist kampın birliği ve emperyalizme ve modern revizyonizme karşı mücadelede , izlememiz gereken yöntem ve çizgi konusunda, yani ortaya çıkan bu yeni durumun tüm ana sorunlarında, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına açıklanan Çu En-lay'ın görüşleri, bence, baştan sona (şu anda daha güçlü terimler kullanmamak için) bulanık, kararsız, uzlaştırıcı ve oportünisttir. Bu düşünceler modern revizyonizme teslimiyeti gösteriyor. *Çu En-lay'ın bu görüşleriyle hiçbir biçimde uzlaşamayız, çünkü baştan sona revizyonist, anti-Marksist teslimiyetçi ve Marksizm-Leninizme ihanet yoluna götüren görüşlerdir.*

Böyle görüşler getirmekle Çinli yoldaşlar çok ciddi hatalar yapıyorlar; komünizme muazzam zararlar veriyorlar ve verecekler de.

Çu En-lay'ın belirttiği görüşler ve bunları temsilcilere açıklayış biçimi, mahkum edilmesi gereken anti-Marksist "büyük devlet" ve "büyük parti" duygularıyla doludur; Çu En-lay'ın hareket ve değerlendirmeleri, Marksist-Leninist bir partinin,ciddi Marksist-Leninist tartışmalardan sonra ikna olması yoluyla değil de, "koro şefinin değneği"ne (Kruşçev'e karşı yerinde olarak yaratılan ve şimdi de Partimize karşı kullanıldığı oldukça açık olan bir terim) bakarak sopayla idare edilmesi gerektiği biçiminde, kişiliğini küçümseme ve buna aldırmazlıkla doludur. Çinlilerin niyetli oldukları eylemlerin gizli amaçlarında ideolojik olgunluk bir yana,Marksist dürüstlüğün ya da siyasal olgunluğun izi bile yoktur.

Çinlilerin sık, belirgin ve şaşırtıcı, bazan sağa bazan sola dalgalanmalarla dolu, böylesine ham ve kararsız tavırları bizim için hiç de sürpriz değildir. Ortak mücadelemizde özellikle de Kruşçevci, Titocu ve diğer modern revizyonistlere karşı mücadelede böylesi tavırlarıyla karşılaştık, her ne kadar emperyalizme, özellikle Amerikan emperyalizmine karşı ilkesel ve pratik tavırlarından böyle bir şey gördüğümüzü söyleyemezsek de. Daha sonra ne yapacakları ise ayrı bir sorundur. Tekrar dalgalanmayacaklarını umalım ve bu amaçla onlara yardım edelim.

Çinlilerin modern revizyonistlere bakışı

Tüm bu gözlemlerden, *Çinli yoldaşların modern revizyonizme karşı mücadelede, bu denli ileriye gitmek istemedikleri ve onlara karşı mücadelenin böylesi genişleyeceğini, onlara karşı bu denli sert olacağını tahayyül etmedikleri* sonucuna varabiliriz. (Çu En-lay'ın bu açıklaması bunu tümüyle doğruluyor). Bu, belki de onların modern revizyonizmin tehlikesini, vahşetini tüm gerçek kapsamıyla düşünüp, kavramamalarından ve bu nedenle de, böylesi bir mücadele için manevi olarak silahlanmamalarından geliyor. Çinliler, modern revizyonistlerin mantıklı olacağı, "Yaşasın Leninizm" başlıklı makalenin ve bazı iç makale ve tartışmaların Kruşçev ve ortaklarını, Çinlilerin onlara göstereceği çizgiye dönmeleri için "kandırmaya" yeterli olacağı düşüncesini besleyerek , modern revizyonistlerle olan sorunların bu denli keskinleşmeyeceğini düşündü. Oysa bu olmadı ., olamazdı da. Partimiz,böyle bir şeyi doğru olarak önceden gördü.Modern revizyonizme karşı sonuna dek kararlı bir mücadele için her bakımdan hazırdı. Böylece Çinli yoldaşlar kendilerini saldırıda değil, savunmada buldular. Revizyonistler bize açıkça saldırırken ve biz de,aynı biçimde, onlara açıkça saldırırken, onlar savunmada başladılar ve öyle sürdürdüler.

Sovyet revizyonistlerinin, bize açıkça saldırmalarından sonra bile, Çinlilerin tutumu "açık polemiğin kesilmesi" biçimindeydi. Sonraları, bu polemik çok ileriye gitti ve artık kesilemeyecek bir hale geldi. Ama bu mücadele sırasında, Çinli yoldaşlarda kararsızlık, polemiklerde geçici duraklamalar açıkça görülüyordu.

Çinlilerin bu durumda revizyonizme karşı mücadeleyi , değerlendirmelerine ve Çu En-lay'ın temsilcilere düşüncelerini belirtiş biçimine bakınca, onlar için ağır bir yük olan bu mücadeleden yoruldukları, ayrılmak istedikleri ve Kruşçev'in düşüşünü neden "onurla" emekli olmak için en uygun an olarak değerlendirdikleri açıkça ortaya çıkıyor.Çinli yoldaşlar anti-Marksist, dostça ve yoldaşça olmayan bir biçimde (omuz omuza çarpıştıkları müttefikleriyle,en azından usulen, dostluk ilişkilerini korumalıdırlar) kendi kararlarını (ama ne kararlar!!) aldılar ve kabulü olanaksız olan bu toplantıyı en kaba bir biçimde bize de zorla kabul ettirmeye çalıştılar.

Yeni durumu nasıl değerlendiriyorlar?

Çinli yoldaşlar yeni durumu nasıl değerlendirdiler? En acınacak bir biçimde. Hâlâ onların Marksist oldukları düşünülüyorsa kafalarıyla değil ayaklarıyla düşünmüşler. Kafalarıyla, kalpleriyle ya da ayaklarıyla, nasıl düşünmüş olurlarsa olsunlar bu, revizyonist sonuçlara varacak revizyonist düşünüştür.

Kısacası, *onlar için,Kruşçev'in düşüsü herşeydir.Onlara göre esas sorun halledilmiştir ve herşeyin yerli yerine oturması yalnızca bir zaman sorunudur.* Çinli yoldaşlar şöyle diyorlar: *"Sovyetli yoldaşlar"a, Kruşçev'in ortaklarına elimizi uzatmalı, geçmişi unutmalıyız, geçmiş kapandı, artık geçmişle "alıp vereceğimiz bir şey yoktur, "Sovyetli yoldaşlar"a karşı anlayışlı olmalıyız.Bu nedenle de, onlara göre, bu üstün Sovyetli yoldaşlara yardım etmeliyiz. Kruşçev öldü, Kruşçevcilik de öldü. Yapılan yanlışları üstlenmek, özeleştiri yapmak zorunda olan kimse kalmadı.* Çinli yoldaşlar, Çu En-lay'ın ağzından elbette tüm temsilciler önünde şöyle devam ediyorlar: *Şimdi, Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin kutlama gününde sarılıp, öpüşmek için çabucak çantamızı toplayıp Moskova yoluna düşmekten başka yapacak bir şey yok; çünkü zaman bizi beklemiyor .* Bu jest kutsal ve tiyatrovari (çünkü Çu En-lay Ulusal Gün'lerinde, 1 Ekim'de yaptıkları tiyatrodan da söz ediyor) ama o zaman kutlama da kutsal bir gündür.Bu nedenle de, biz devrimciler olarak, Moskova'ya gitmeli ve orada bulacağımız "büyük devrimciler"le birliğimizi çelikleştirmeliyiz . Ne komedi !!

Bu yetmiyormuş gibi,Çu En-lay ayağa kalktı ve tüm diğer temsilciler önünde temsilcimize şunları söyledi.: *"Sovyetler kestiği için, onlarla diplomatik ilişkilerinizin bile olmadığını biliyorum. Ama, Kruşçev düşürüldüğüne göre, artık özeleştiri yapacak kimse yok; bunun için,Mehmet Şehu hemen valizini toplamalı ve Moskova'daki kutlamalar için yola çıkmalıdır." Sonra şunları ekledi: "Sizden ayrıldıktan sonra, Çervonenko benimle bir toplantı yapmak üzere gelecek, ona,Yüce Sovyet'in 12 sosyalist ülkeyi kutlamalara çağırması gerektiğini söyleyeceğim." Ne rezalet !* Elçilere şunu da söylemeyi unutmadı ve bu kuşkusuz Romenlere söylenmişti (bana söylediklerine göre, Romenlerle daha önce anlaşmaya varmışlar) :*"Eğer özel bir önerisi olan varsa, bunu doğrudan Sovyetlere iletebilirim". Başka bir deyişle "Yugoslavların kutlamalara davet edilmesi gerektiğini söyleyebilirsiniz, bizim buna hiçbir itirazımız yoktur, gerçekte laf aramızda, bu bizi sevindirecektir." Ne ihanet!!*

Bu kararın, bu düşüncenin, kominizmin geleceği için böylesi önem taşıyan bir sorunun sunuluş yolunun tümünde Marksist hiçbir şey yoktur, bütünüyle anti-Marksist, oportünist ve revizyonist ihanettir. Bu, Kruşçev'in, "Stalin'in suç"ları için özür dilemek ve bu haine itibarını geri vermek üzere Tito'yu kucaklamak için ilk kez Belgrad'a gidişiyle özdeştir.

Böyle bir şey Çinlilerin polemiği nasıl yürüttüğü ve revizyonizme karşı mücadeleyi nasıl anladıkları konusunda yukarıda söylediklerimi kanıtlıyor; bu, onların idealistler, kaderciler olduklarını, modern revizyonizme karşı mücadele sorununa ilkeli bir açıdan değil, "bireye, karşı mücadele" açısından,bireysel açıdan yaklaştıklarını şovenist egemenlik, prestij vb. konumundan yaklaştıklarını kanıtlıyor. Sınıf düşmanlarına, devrimin, ideolojimizin düşmanlarına karşı bu, ne denli onursuz bir tutum.

Öte yandan, yukarıda söylediklerinden ayrı olarak, Çu En-lay'ın bu rezilane hareketinden, ihanetlerini ne yazık ki doğrulayan bazı mantıksal, sonuçları da çıkarmalıyız.

Mao Zedung'un önderliğindeki Çin yönetimi Sovyet revizyonizmine karşı daima uzlaşıcı bir tavır takındı. Kruşçev revizyonizmini Marksizmin bir türü olarak değerlendirdi. Daha sonr da Kruşçev'in düşüşü ve Brejnev ile birlikte 'Kruşçevsiz Kruşçevizm' döneminin açılması ile birlikte, Çu En-lay Noskova'ya gitti. Ama bu ziyaretin temelinde Çin'in Mao Zedung'un geleneksel uzlaşmacılığı ve anti-Marksistliği yatmaktadır.

Mantıksal sonuçlar

Bunlar nedir?

1) Romen temsilcisiyle hatta Küba temsilcisiyle ve bizimle birlikte toplantı yapmak onlara şunu söylemek anlamına gelir: "Siz (düne kadar ihanet yolunda olan) Romen yoldaşlar ve siz, Kübalı yoldaşlar, (Kruşçev'e tüm bu övgüleri yağdırmakta kusur etmemenize karşın) Kruşçev'i, düşürenler olarak tanınma onurunu tümüyle hak ediyorsunuz. Biz, Pekin papaları, sizi böyle görüyoruz. Amin ! ".

2) Size gelince Arnavutlar bu durum hakkındaki görüşünüzü ya da önerilerimiz hakkında ve düşündüğünüzü sormuyoruz bile. *Söylediklerimizi hemen yapmanız gerek. "Sovyetli yoldaşlar" hakkındaki iddialarınızı bir yana bırakın. "Sovyetli yoldaşların" beş yıl boyunca, sizi emperyalizmin ajanı olarak adlandırma ve devletinizle ilişkileri kesme noktasına kadar birçok şey yapmış olmaları önemli değil, başınızı eğmeli ve Canossa'-ya koşmalısınız!"* Ne iğrenç bir feodal, faşist mantık! Hiç bir burjuva böyle konuşamaz. Burjuva değerler ve ölçüler bile böylesi utanç verici bir kibire izin vermez. Bilindiği gibi, yüzlerini dağlama demiri gibi yakarak, hemen yanıtımızı verdik.

3) Tüm bunlar bize karşı bir provokasyondu ve öte yandan Sovyetlere, Romenlere,Kübalılara ve aynı türden olan diğerlerine şunu söylemek için hazırlanan bir sahneydi: "Bundan sonra, Arnavutlarla ilişkimi kesiyorum; artık ne siyasal ne de ideolojik sorunlarda onlarla dayanışma içinde değilim. Arnavutlar artık kendi başlarına hareket ediyorlar ve yaptıkları herşeyin sorumluluğunu taşımak zorundalar!". Bu açık, çünkü Çinli yoldaşlar, onlar gibi, bu ihanet yolunda yürümeyeceğimizi, onlara karşılık vereceğimizi çok iyi biliyorlar;bu nedenle de Sovyetlere ve diğerlerine bu konudaki yanıtlarını önceden bildiriyorlar.

4) Böylesi önemli bir soruna ilişkin olarak daha önce , bize danışmadan (bu isteğimiz yasaldır), en azından yanıtımızı beklemeden aceleyle davranmalarından olur da Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Siyasal Bürosu'nun bir bölümü bizim yanıtımızla harekete geçerek tepki gösterir ve sonuç olarak bu ihanet eylemini durdurur korkusuyla,bir oldu-bitti yarattıklarını düşünmek zorunda kaldık.

5) Onursuzluk bir yana,Sovyet revizyonistlerine Ekim Sosyalist Devrimi'nin kutlamalarına ya da (Sovyet revizyonistlerinin hoşlandığı gibi) toplantılara davet edilmeleri için yalvarışlarında , Moskova'daki devrim kutlamalarına gitmek için yalvarışlarında gözler önüne serdikleri ağırbaşlılıktan uzak tutum, adi bir "şöhret" isteğini gizlemektedir. Niyetleri Moskova'ya gitmek, dünyaya,Sovyetlere şunu söylemektir:"Bakın, Pekin kozmonotları, Kruşçev'i düşüren galipler olan bizler geldik; biz komünist hareketin *'parlak','yanılmaz beyni' yiz. Hepsi alaşağı edildi,hepsi hatalıydı-Stalin, Kruşçev ve ötekiler. Yalnızca Mao her şeyi doğru olarak gördü ve yalnızca o görür.Bundan dolayı, şimdi şöyle demek tümüyle doğrudur: Marks,Engels,Lenin, Mao !"*

Ama, her zaman en kötü revizyonistler olan Sovyet revizyonistleri akıllıysa, Çu En-lay'ın bu beceriksizce tuzağına düşmeleri zor olacaktır; (bundan zarardan çok kâr edeceklerini düşünmedikleri , takdirde) Çu En-lay'ın istediği gibi hareket etmemeleri, olasıdır. Daha sonra, onu ya da bir başkasını "galip" olarak değil de,"yenilen" olarak Canossa'ya davet edebilirler.

Çok tehlikeli ve zararlı bir durum

Kısacası durum böyle;ciddi bir durum; uluslararası komünist hareket için çok tehlikeli ve zararlı bir durum. Uluslararası komünist harekette Çin Komünist Partisi'nin muazzam bir ağırlığı var. Bu ağırlık modern revizyonizme karşı tutumuyla arttı ama bizim bildiğimiz birçok yalpalama ve hatayı ötekiler bilmiyor. Uluslararası arenada Çin'in ağırlığı ve dünyadaki rolü büyük. Çin Komünist Partisi'nin doğru, kararlı bir Marksist-Leninist çizgide olup olmaması, devrimin ilerlemesi ya da yavaşlaması, gecikmesi ve zarar görmesi anlamına gelir. Ama sonunda, ne olursa olsun, zafer devrimin, Marksizm-Leninizmindir.

Çinli yoldaşların tutmak istedikleri ve tuttukları yol çok tehlikeli, çok zararlıdır. Çu En-lay şunu açıkladı: "Polemik 16 Ekim'de kesildi, ateşkes ilan ettik. Bazı çelişkilerimiz olacaktır ve polemik tekrar alevlenebilir,ama yeniden kesilecektir" vb. Bu, tam da revizyonistlerin , yoldaşları Tito'ya karşı kullandıkları taktiktir. Tam da Tito'ya karşı davrandıkları gibidir: "Bazı çelişkilerimiz, var" demeyi unutmadan öpücükler. Bazan Titocularla polimiklere girdiler (ama her zaman istemeksizin, çünkü bunu yapmazlarsa daha çabuk teşhir olabilirlerdi.) ve sonra öpücükler, öpücükler, hepsi bu. Bu dönemde siyasette, ideolojide, örgütlenmede ve yozlaşmada Tito'nun onlara ilham verdiği söylenebilir.Sonunda, sözlüklerinden ünlü "çelişkiler" de yok oldu ve birliğe varıldı.

Çu En-lay'ın "teori"si aynı taktik ve eylemleri çağrıştırıyor. Çok, çok uyanık olmalı ve kararlılıkla mücadeleyi sürdürmeliyiz.Birçok zorluklarla karşılaşacağız; bizi tecrit edecekler, ama mücadeleyle bu kuşatmayı yaracağız; çünkü Marksizm-Leninizm ne tecrit edilebilir, ne de ezilebilir. Biz Marksistiz; Arnavutluk Emek Partisi şanlı bir Marksist-Leninist partidir;bunun için her kuşatmayı, her tecriti kıracağız. O, gerçeği zorla söyleyecek ve tüm dünyadaki Marksistler duyacaklar. Doğruluk zafere ulaşacaktır.

Mücadeleden korkmuyoruz

Çinlilerin revizyonist görüşlerini ve eylemlerini, hiçbir biçimde kabul etmeyeceğiz. Tersine, onları teşhir etmeli ve onlara karşı savaşmalıyız. Bizi birleştiren köprüler yıkılıyor,ama onları doğru tutumumuzla etkilemek için sonuna dek çalışacağız.

İlkeler izin verdiğince,Çin Komünist Partisi ile açıkça karşı karşıya gelmekten kaçınmak için elimizden geleni yapmalıyız, ama dolaylı olarak, bir süre sonra ayrılığın su yüzüne çıkmasını önlemenin hiçbir yolu yoktur. Bunun zararlı yanları olduğu kadar, iyi yanları da vardır.Şimdiye dek revizyonistlere karşı yükselttiğimiz haklı mücadele dünyadaki birçok kişinin gözlerini açmıştır, artık kimin doğru yolda olduğunu,kimin olmadığını hemen anlayabilirler. *Her iki yöntemi de kullanmalıyız, Çinlilerden söz etmeksizin ve bunun Çinlilerin görüş ve tutumlarına yöneltildiğinin anlaşılıp, anlaşılmadığına bakmaksızın, basında her sorunda açık bir tutum sürdürmeliyiz, ama öte yandan Çinlilere her konudaki görüşlerimizi açıkça bildirmeliyiz ; anlaşmazlıklarımızı, onlarla aynı görüşte olmadığımızı her şeyi açıkça belirtmeliyiz.*Tek doğru, Marksist-Leninist yol budur. Görüşlerimizin bir olduğu belli eylemlerde uyum içinde olacağız; aynı görüşte olmazsak hiçbir zaman anlaşmaya varmayacağız. Eğer olaylar ilişkileri, kesme ve ayrılıkların su yüzüne çıkması noktasına varırsa, bırakalım Çinliler bunu yapsın,hatta Kruşçevci cephaneliği de kullan - sınlar. O zaman ateşimiz onlara daha farklı karşılık verecektir.

Dikkatlice ve sürekli olarak, Partiyi yeni durumdan haberdar etmeliyiz; Partiyi ve halkı güçlendirmeli ve çelikleştirmeli, onları gelecekteki olası tehlikelere karşı silahlandırmalı, ekonomideki, yönetimimizi güçlendirmeliyiz. Var olan bu durum nedeniyle , plan taslağını daha büyük bir dikkatle yeniden incelemeliyiz. *Çinlilerle ideolojik ve siyasal sorunlarda ortaya çıkan anlaşmazlıkların ekonomik ilişkilerimizi etkilemesini önlemek olanaksız olacaktır.*Etki; Kruşçev'in yaptığı gibi, hemen ve vahşice gelmeyebilir ama zorlamalar, gecikmeler ve baskılar derece derece gelecektir. Bu nedenle, yatırımlara, inşaatlara, büyük bir gelişmeye körlemesine atılmamalıyız, bu belimizi bükebilir; bize verebilecekleri kredilere bağımlı olmamalıyız;bunları azaltabilir ya da en uygun buldukları anda kesebilirler.

Olayları ve durumları büyük bir dikkatle izlemeli,soğukkanlı olmalı ve kendimize güvenimizi her zaman korumalıyız. *Şimdiye dek en azından on kez sabırlı ve soğukkanlı olmak zorunda kaldıysak, bundan sonra çok daha sabırlı ve soğukkanlı olmak zorundayız, çünkü tehlikeler daha da artacak, durumlar daha karmaşık düşman daha kurnaz ve güçlü olacaktır.* Uluslararası alanda uluslararası komünist harekete karşı olduğu gibi,halkımıza karşı sorumluluğumuz , da daha büyük olacaktır.Kendimize önem verme sorunu değildir bu. Marksist alçak gönüllüğümüzü korumalıyız.*Küçük olmamıza, küçük bir Parti,küçük bir halk olmamıza karşın, bize düşen rolü ve görevi onurla, cesaretle, yiğitçe ve sonuna dek, zafere dek yerine getirmeliyiz.*

Biz, önderler muazzam bir sorumluluk taşıyoruz ve görevimizi sonuna dek, zafere dek yapacağız, çünkü Parti bizimle, güçlü bir partimiz var; onu daha da güçlendireceğiz ; çünkü etle kemik gibi Partiye bağlanmış kahraman bir halkımız var; Marksizm-Leninizm bize zafer yolunu gösteren ideolojimizdir.

Daha sert mücadelelerle dolu bir çağ bizi bekliyor. Mücadeleden korkmuyoruz. Halk şarkısı şöyle diyor:"Arnavutlar Yedi Kral'a karşı savaşıyorlar". Devrimciler olarak, bizim için savaşmak ve savaşı nihai zafere dek sürdürmek, bir şereftir. Bizim zamanımızda top-yekûn zafer elde edilmezse, *meşaleyi devredeceğiz, Marksizm-Leninizm bayrağını lekesiz olarak ülkemizin komünist ve yurtsever nesillerine bırakacağız ve o, Arnavutluk'ta her zaman lekesiz olarak dalgalanacak, kahraman Partimizin adı daima temiz ve şanlı olacaktır.*

(Not: Arabaşlıklar tarafımızdan konulmuştur.-HK)

● KIRIKKALE'DE MKE FABRİKALARINDA AZGIN BİR SÖMÜRÜ VE ZULÜM HÜKÜM SÜRMEKTE, PATRONLA İŞBİRLİĞİ İÇİNDEKİ HER SOYDAN SENDİKA AĞALARI BU BASKI VE ZULÜM UYGULAMASININ ALETİ DURUMUNDADIRLAR

● SADECE 1978 YILINDA 1717 İŞ KAZASI OLAN MKE'NİN KIRIKKALE'DEKİ FABRİKALARINDA İŞ EMNİYETİ İÇİN HİÇBİR ÖNLEM ALINMAMAKTA, KAZALAR "İŞÇİLERİN İHMALİ"YA DA "ALLAH'IN HİKMETİ" OLARAK GÖRÜLMEKTEDİR

● MKE FABRİKALARI İŞÇİLERİ HER SOYDAN BURJUVA SENDİKACILARIN ÇÜRÜMÜŞLÜĞÜNÜ VE İŞÇİ DÜŞMANI YÜZLERİNİ KENDİ ÖZ DENEYLERİYLE GÖRMÜŞ, ŞİMDİ METAL İŞÇİLERİNİN TEK DEVRİMCİ SENDİKASI DEVRİMCİ DEMİR-İŞ'DE BİRLEŞMEYE YÖNELMİŞLERDİR

Her soydan sendika ağasının yüzü açığa çıktı

MKE Fabrikalarında işçilerin mücadelesi yükseliyor

Makina Kimya Endüstrisi Kurumu fabrikaları, işçilerin "kârdan pay", "yönetime katılma", "verimlilik ikramiyesi" gibi aldatmacalar arkasında ağır bir sömürüye tabi tutuldukları, çalışma koşullarının en ağır ve iş kazalarının en yoğun olduğu iş yerlerinden birisidir.

Geçmiş yıllarda uzun mücadeleler sonucu MKE işçileri faşist Türk Metal'in sultasını yıkmışlar, mücadelenin ilerlemesi için bir atılım göstermişlerdi. Ne var ki, bu seferde işçilerin karşısına yüzlerine devrimci maskesi geçirmiş işçi düşmanı, Maden-İş'in revizyonist ağaları ve Yeni Metal'in reformcu ağaları çıkmış, işçilerin mücadelesini bölüp, yozlaştırarak, faşist TÜRK METAL'in egemenliğinin yeniden kurulmasına ortam hazırlamışlardır.

Şimdi MKE işçileri, bir yandan işçiler üstüne bir kabus gibi çöken faşist Türk Metal'in egemenliğini yıkmaya çalışırken bir yandan da Maden-İş ve Yeni Metal ağalarının kurdukları tuzakları bozmaya çalışmaktadırlar.

MKE FABRİKALARINDA AZGIN BİR SÖMÜRÜ HÜKÜM SÜRMEKTEDİR

Ülkemizin en eski işyerlerinden biri olmasına rağmen MKE işyerlerinde ücretler son derece düşüktür. Yapılan bunca toplusözleşmeye rağmen, işçi ücretleri asgari ücrete yakın bir düzeyde kalmaya devam etmektedir.

Örneğin MKE işyerlerinde 12 yıldır çalışan işçinin saat ücreti 34 TL, 23 yıllık işçilerin saat ücreti ise 35 TL'dir. Bu saat ücretleri karşılığı ayda işçinin eline 4479 TL geçmektedir. Bu ücretten vergi, sigorta primi gibi dolaysız kesintiler %46-47'yi bulmaktadır.

Bugünkü koşullarda bir işçi ailesinin en temel ihtiyaçlarının karşılanabilmesi için 15 bin TL gerektiği gözönüne alınırsa bu ücretin komikliği açıkça ortaya çıkar.

İşçilere verilen bu düşük ücretlere karşın, işyerlerinde ağır bir sömürü vardır. Sömürünün boyutlarını öğrenebilmek için bizzat işveren tarafından yayınlanan bir tamime kısaca gözatmak bile yeter. 11 Haziran, 1979 tarihli "İmza Anarşisi Hakkında", Müessese Müdürü imzasıyla yayınlanan ve işçileri çok çalışmaya, izin vb. yapmamaya çağıran tamim bu sömürüyü şöyle itiraf ediyor:".. yıllık çalışılan gün sayısı hesaplanınca görülür ki, yapıcı işçilerimizin (kalifiye işçiler kasdediliyor) 1 günlük izninde, 1 gün hastaneye gitmelerinde imalat miktarımızda 3600 TL'lik bir düşme olmaktadır. Bu değer, 1 saatlik işten ayrılma için ise 450 TL'dir" Bunu işverenin dolaylı ifadesinden kurtarırsak bu şu demektir. Bir işçi 1 saatte 450, 1 günde 3600 TL'lik değer yaratmaktadır. Bu da ayda; 108.000 TL tutmaktadır. İşveren bu 108.000 TL'nin sadece 4.479 TL'sini işçiye vermekte geri kalanını da kendi kâr hanesine aktarmaktadır.

Bu yaratılan artı değerle, işçi ücretleri arasındaki korkunç fark MKE işyerlerindeki sömürünün vahşiliğinin ifadesi olurken, aynı zamanda; işçi ücretlerinin yüksekliği sonucu KİT'lerin zarar ettiğini iddia eden hükümetin ve iyi toplusözleşmeler yaptığını iddia eden sendika ağalarının da demagojilerini açığa çıkarmaktadır.

MKE FABRİKALARINDA İŞ KAZALARI HER GÜNKÜ OLAYLARDIR

MKE işyerlerinde işçiler çok ağır koşullarda çalıştırılmakta, meslek hastalıkları ve iş kazaları için işveren hiçbir önlem almamakta, tersine, bu alanda yapacağı harcamaları "savurganlık" olarak görmektedir.

Bu durumun sonucu olarak, resmi istatistiklere göre; (gerçek kaza sayısı bunun çok üstündedir) 1978 yılında MKE'in sadece Kırıkkale'deki, işyerlerinde 1717 iş kazası olmuştur. Bu yıl ise kaza oranı daha da artmış, 1 Ocak-20 Mayıs tarihleri arasında 909 iş kazası olmuştur.

15 Haziran 1979'da tümüyle geri teknolojinin ve iş emniyetinin olmaması sonucu MKE barut kurutma ünitesinde bir patlama olmuş, 7 işçi hayatını kaybetmiştir. İşveren işçilerin tepkisini bastırmak için fabrikayı bir gün süreyle kapatmış hiçbir önlem almadan tekrardan üretimi başlatmıştır.

Bugüne kadar buna benzer birçok kazada işçilerin tepkilerini engellemek isteyen işveren, "uzman"lardan oluşan bir "araştırma komisyonu" kurmuş ve bir süre sonra, bu "komisyonlar" suçu ya "işçilerin ihmaline" ya da "Allah'ın hikmetine" bağlıyarak işin içinden sıyrılmıştır. Örneğin daha önceleri yine bir patlamayı araştıran "uzmanlar komisyonu", "bilimsel raporlarında" şu sonuca varmışlardır: "Patlama, kargaların yuva yapmak için getirdikleri ateşli bir çöpün baruta düşmesiyle meydana gelmiştir (!)" Kargaları bile güldürecek bir gerekçe. Ama altında, işvereni savunmakla yükümlü "uzmanlardan" başka, işçilerin haklarını koruduklarını iddia eden Türk Metal'in ağalarının da imzası var.

KIRIKKALE MKE İŞYERLERİNDE HER SOYDAN BURJUVA SENDİKACILIĞI İFLAS ETTİ

Kırıkkale MKE işyerlerinde on bin civarında işçi çalışmaktadır. Uzun zamandır, MKE işçilerinin ensesinde boza pişiren faşist TÜRK METAL geçen toplusözleşme döneminde büyük bir bozguna uğramış, 9 işyerinin altısında reformcu Yeni Metal yetki almıştı. Ne var ki, MKE işçileri gördüler ki, Yeni Metal'de aynen TÜRK METAL gibi patron uşağı bir sendikadır. Ve her önemli sorunda işçilerin karşısında yer almıştır. Özellikle, CHP'nin hükümet olmasıyla bu sendika tam bir hükümet sendikası haline gelmiştir.

Öte yandan, revizyonist Maden-İş Sendikası devreye girmiş, bir yandan yüksek bürokratlara yaltaklanarak, iş müfettişlerini ayarlayarak, yetki almaya çalışırken, öte yandan işi "davadan dönenleri vurmaya" kadar götürmüştür.

Bu iki sendikanın devrimcilik demagojisi arkasında karşı-devrimci bir çizgi izlemeleri faşist TÜRK METAL'in egemenliğini yeniden kurmasının ortamını yaratmıştır.

Bugün, artık bu iki sahte devrimci sendika mihrakının Kırıkkale'de MKE işyerlerinde canlanmasının olanağı kalmamıştır. Bunu bildikleri için de, müfettişlere güvenerek girdikleri "irade beyanını" kötülemekte ama yine de yukardan yetki ayarlama çabası dışında işçileri "kazanacak" bir çabaya da girmemektedirler.

Görünen odur ki; artık MKE işçileri bu sahte alternatiflere yüz vermeyecek, faşistlerin etkinliğindeki, Türk Metal'e karşı, sınıf sendikacılığı çizgisinde mücadele eden Devrimci Demir-İş'de birleşeceklerdir. Daha şimdiden ileri işçilerin Devrimci Demir-İş'e yönelmeleri bunun açık bir kanıtıdır.

Patronun ve burjuva sendikaların zulmüne karşı mücadele eden MKE işçileri, gazetemize gönderdikleri mektupta, patronun, burjuva sendikacılarının uygulamalarını teşhir ederek şöyle diyorlar: "Biz Kırıkkale MKE işçileri olarak daha iyi yaşama ve çalışma koşulları için verilen mücadeleyi, kapitalizmi yıkma mücadelesinin bir parçası olarak ele almakta ve bunun için de her türlü karşı-devrimci, burjuva sendikal akımın tek gerçek alternatifi olan sınıf sendikamız Devrimci Demir-İş'de örgütlenmekteyiz."

Şimdi Kırıkkale'de MKE işyerlerinde yeni bir dönem açılmakta, Devrimci Devrimci Demir-İş'in sınıf sendikacılığı çizgisinde birleşen işçiler, başta faşist sendikacılık olmak üzere her soydan burjuva sendikacılığa karşı mücadeleye hazırlanmaktadırlar.

İşçi sınıfının mücadele yolu üzerine yeni tuzaklar kuruluyor

İşçi sınıfımızın yeni burjuva sendikalara ve konfederasyonlara ihtiyacı yoktur

Epeyce bir zamandan beri parçalanma ve dağılma sürecine giren burjuva sendikaların ve konfederasyonların başına çöreklenmiş olan sendika ağaları yeni manevralarla koltuklarını korumaya ve işçi sınıfı içindeki karşı-devrimci faaliyetlerini sürdürmeye çalışıyorlar.

Bugüne kadar "tüzük benim söylediklerimden ibarettir" anlayışı ile sendikaları yöneten her soydan sendika ağası, işçilerin büyüyen tepkisini önlemek için göstermelik demokrasi oyunlarına başvuruyorlar. Dağılma ve parçalanmaya yüz tutan konfederasyonlar, yeni naylon sendikalar kurarak üye sendika sayısını kabarık göstermeye çalışırken, her soydan burjuva-toprak ağası partiler yeni konfederasyonlar örgütleyerek işçi sınıfı mücadelesini bu yanıyla da bölmeye çalışıyorlar.

Türk-İş ve DİSK'den sonra bir cinayet şebekesinden başka bir şey olmayan MİSK, MHP tarafından örgütlenmiş, 1976'yı izleyen yıllarda ise MSP, HAK-İŞ'i, AP, HÜR-İŞ konfederasyonlarını örgütlemiş, şimdi de TKP yeni bir konfederasyon tezgahlama peşindedir. Bunlardan başka geçtiğimiz günlerde ise ne idiği belirsiz bir Sosyal-Demokrat İşçi Sendikaları Konfederasyonu kurulmuştur.

Burjuva-toprak ağası partiler, bir yandan yeni konfederasyonlar kurarak işçi sınıfı mücadelesini, daha da bölmeyi amaçlarken, bir yandan da DİSK ve Türk-İş'in muhtemel bir parçalanmasına karşı ellerinin altında hazır alternatifler tutmayı amaçlamakta, bir parçalanma durumunda daha çok işçiyi kendi çatıları altına toplamayı amaçlamaktadırlar.

Son kongrede bölünmenin eşiğinden dönen Türk-İş içindeki bunalım sürmekle birlikte egemen sınıflar bu ihanet yuvasında şimdilik de olsa ağalar arasında bir uzlaşma sağlamışlardır. Ama DİSK'de gelişmeler daha da hızlı olmuş, ağalar arası savaş iyice kızışmış, tasfiyeler, fesihlerle iş kopma noktasına gelmiştir.

İŞÇİ SINIFI İÇİNDEKİ BÖLÜCÜ FAALİYETİN BAŞINI TKP YANLISI REVİZYONİST AĞALAR ÇEKMEKTEDİR

Daha DİSK yönetimini kaybedeceklerini anlayınca yeni bir TKP yanlısı konfederasyon kurmaya girişen revizyonist ağalar, tabandan yüz bulamayınca geri adım atmışlardır. Bu ağa takımı DİSK'den ihraçlarını bahane ederek bugün yeniden bir konfederasyon kurma girişimlerine başlamışlardır. Günlük basında ve TKP'nin yayın organlarında "bir konfederasyon kurma girişimimiz yoktur" gibi sahte demeçler vermeleri sadece son günlerde hakim oldukları sendikaların tabanındaki kaynaşmayı önlemek ve böyle bir girişimi açıklamak için kendilerince "haklı bir zemin" aramalarındandır. Zaten daha bugünden ayrı bir konfederasyon gibi faaliyet göstermekte, TKP'nin çizdiği çizgide yürümektedirler.

Kuşkusuz TKP yanlısı ağaların bölücü faaliyetleri salt ayrı konfederasyonlar örgütlemeye kalkmalarından ibaret değildir. Onlar yönetimi şu veya bu ölçüde ele geçirdikleri her sendikada yıkıcı bir faaliyet sürdürmüşler, fesihler ve anti-demokratik "atama"larla işçilerin iradesini hiçe sayarken, hiçbir tabana sahip olmayan, çoğu zamanda işçilikle ilişkisi olmayan kendi adamlarını yönetim kademelerine yerleştirmişler, bununla da kalmamış, çeşitli işkolların da (Beton-İş, Aster-İş gibi) naylon sendikalar kurarak işçi sınıfı mücadelesini bölmeye çalışmışlar, bugün bu faaliyetlerini daha da artırmış olarak sürdürmektedirler.

DİSK'İN REFORMCU VE REVİZYONİST AĞALARI YENİ MANEVRALARLA İŞÇİLERİN GÖZÜNÜ BOYAMAYA ÇALIŞIYORLAR

DİSK ağaları da, TKP yanlısı revizyonist ağaları tasfiye ettikten sonra boş durmamış, yeni manevralarla bölücü faaliyete hız vermişlerdir. Bir yandan bazı küçük korsan sendikaları DİSK'e almak için girişimlerini sürdürürken, öte yandan çeşitli işkollarında yeni sendikalar örgütlemeye girişmişlerdir.

DİSK ağaları işçi sınıfını siyasi olarak bölme faaliyetlerini de ihmal etmiyor. Başını A. Baştürk'ün çektiği sözde partiler üstü bir ekip, bugüne kadar işçi sınıfına ihanetleri tescillenmiş ve hiçbir zaman işçi sınıfından yüz bulmamış küçük birtakım sözde sosyalist partileri biraraya getirerek yeni bir sözde sosyalist, işçi partisi tezgahlamaya çalışıyorlar.

DİSK ağaları bunlarla da yetinmiyor, kendilerini taze kanla beslemek için KSD ve DY gibi devrimci, demokrat olarak bilinen akımları da yanlarına çekmeye ve onların zaaflarından yararlanarak bu akımları kendilerinin yedek gücü durumuna getirmeye çalışıyorlar. Böylece onlar, TKP'den kalan boşluğu bu akımların desteği ile dolduracaklarını düşünmektedirler.

Sendika ağaları çok ince bir taktik uygulamaktadır. Çünkü gerçekten de DY ve KSD'nin bugünkü sendikacılık çizgisine, daha doğrusu çizgisizliğine baktığımızda DİSK ağalarının hesabı daha açık görülür.

DY yanlısı sendikacıların yönetimindeki Yeraltı Maden-İş'in ihraç süresini DİSK ağalarının isteğinden daha "disiplinli" bitirmesi, DY'nin reformcu ve revizyonist sendicacılıkla kendi arasına bir çizgi çekmekten özenle kaçınması, bunlara bir de DY'nin her soruna "faydacı" bir biçimde yaklaşması eklenince DİSK ağalarının DY'yi kendi karşı-devrimci amaçlarına alet etmemesi için hiçbir neden kalmamaktadır. Sorun, reformculuk ve revizyonizmle uzlaşmaya DY'den çok daha hevesli olan KSD için daha da iştah çekicidir.

İşte bu gerçeklerden, kalkan DİSK ağaları, DY ve KSD'ye yaklaşmaktadırlar. Yukardaki nedenlerden dolayı da DY ve KSD ağaların tuzağına düşmeye hazırdırlar.

Oysa, genel çizgileri itibariyle devrimci, demokrat bir sendikacılık çizgisi izlemesi gereken DY ve KSD özellikle DY devrimci-demokrat bir sendikacılık çizgisi geliştirip reformcu ve revizyonist sendikacılıkla aralarına kesin bir çizgi çekmezlerse, niyetleri ne olursa olsun safları sendika ağalarının safları olacaktır. Bugün birçok yerde düştükleri durum kendilerini uyarmalı, bunlar DİSK ağalarının ihtiyacını karşılayan dolgu maddesi olmaktan kendilerini kurtarmalıdırlar.

BUGÜN İŞÇİ SINIFIMIZIN İHTİYACI YENİ BURJUVA SENDİKA VE KONFEDERASYONLAR DEĞİL SINIF SENDİKALARIDIR

Bugün her işkolunda onlarca burjuva sendika faaliyet göstermektedir. Birinin ipliği pazara çıkınca burjuvazi diğerini ileri sürmekte, o da tükenince bir diğeri sıraya girmektedir. Bugün DİSK ağalarının kuracakları yeni sendikaların, TKP yanlısı revizyonist ağaların örgütleyeceği yeni sendika ve konfederasyonların işçi sınıfına eski karşı-devrim ocaklarına birkaç tane daha katılmasının ötesinde bir yarar getirmeyeceği gibi üstelik reformculuğun ve revizyonizmin etkinliğindeki işçi kesimlerinin de kafasını karıştıracaktır.

Nasıl ki, DİSK geçmişte, sanki Türk-İş'den farklı bir sendika merkezi imiş gibi sahte bir alternatif olarak uzun bir süre işçi sınıfını oyalamış ise bugün sendika ağalarının kuracakları sendikalar da aynı amaca hizmet edecektir. Ama bugün durum dünkünden farklıdır.

Devamı sayfa 6'da

Maden-İş ağalarının bir cinayeti mi ?

MADEN-İŞ ESKİ BAŞTEMSİLCİSİ SIDDIK KARSLI'YI KİM ÖLDÜRDÜ?

Kırıkkale'de uzun bir dönem T.Maden-İş Sendikasının temsilciliğini yapan Sıddık Karslı 5 Temmuz günü kafasına bir kurşun sıkılarak öldürüldü.

Sıddık Karslı, Maden-İş'in revizyonist ağaları ile ilişki kurmazdan önce; dürüst, namuslu bir işçi idi. Ancak sosyal-faşist ağalar, Sıddık Karslı ile ilişki kurduktan sonra onu baştan çıkarmaya kendi suçlarına alet etmeye çalışmış, bunda da bir ölçüde başarılı olmuşlardı. Ama yeterince uyum sağlayamamış olmalılar ki; 5 ay kadar önce S.Karslı'yı görevden aldılar. S.Karslı görevden alınış nedeni için: "Benden Kırıkkale'de İGD'nin, İKD'nin örgütlenmesine yardımcı olmamı istediler. TKP yayın organlarını satmamı istediler. Ben bunları yapmadığım için beni görevden aldılar. Beni harcadılar. Fakat zamanı gelince ben de herşeyi açıklayacağım." diyordu.

Şimdi Kırıkkale MKE işçileri ve halkı, Sıddık Karslı'nın Maden-İş ağaları tarafından "davadan döndüğü, revizyonist ağaların kirli çamaşırlarını ortaya dökeceği için vurulduğunu" söylüyorlar. Bu söylenti çok yaygın olduğu halde Maden-İş ağalarının hiçbir şey söylememeleri ve Sıddık Karslı için CHP tarafından düzenlenen cenaze törenine katılmamaları kuşkuları daha da güçlendiriyor.

Bu durum herkesin aklına Kırıkkale'de daha evvel cereyan eden ve ortakları tarafından öldürülen bir başka sendika ağasının, "Fukara Tahir"in öldürülmesi olayını getiriyor. Bilindiği gibi "Fukara Tahir" domuz saçması ile vurulmuş olarak bulunmuş, daha sonra ise bu cinayetin bir av sırasında kendi "sendikacı arkadaşları" tarafından işlendiği açığa çıkmıştı. Şimdi Kırıkkale'de herkes, revizyonist sendika ağalarının cinayetinin açığa çıkmasını bekliyor.

Sendika ağaları bir kez daha ihanet etti

İSDEMİR İŞÇİLERİ YENİ MÜCADELELERE HAZIRLANIYORLAR

● İSDEMİR'DE DİRENİŞ KIRILMIŞTIR AMA MÜCADELE BASTIRILAMAYACAKTIR

● DİRENİŞİN KIRILMASININ BAŞ SORUMLUSU ÇELİK-İŞ VE MADEN-İŞ AĞALARIDIR.

16 Temmuzda 500 işçinin başlattığı ve 19 Haziranda bütün işçi ve memurları kapsayarak genişleyen İSDEMİR'deki yemek direnişi, Maden-İş ve Çelik-İş ağalarının yüzünü bir kez daha açığa çıkardı. Bütün işçiler bir kez daha gördüler ki bunların birbirine karşı muhalefeti sahtedir. Ve kapitalizmin çıkarları sözkonusu olduğunda bunlar aralarındaki tüm "ayrılıkları" unutarak patronlarla kol kola girebilmektedirler.

Bugüne kadar Maden-İş'in revizyonist ağaları ve birtakım sözde "sınıf sendikası" akımın işverenin "ilericiliği", "devrimciliği" konusundaki hayalleri iflas etti. İşçileri birtakım "ilerici", reformcu sözlerle oyalayan İSDEMİR işvereninin işçi düşmanı yüzü açığa çıktı. Daha önemlisi, 17.000 İSDEMİR işçisi birliklerinin ve mücadelelerinin önündeki engelin patron ve her soydan sendika ağası olduğunu kendi öz deneyleriyle gördü.

DİRENİŞİ KIRMAK İÇİN PATRON, ÇELİK-İŞ VE MADEN-İŞ AĞALARI KOL KOLA

16 Temmuzda yemek boykotunun başlamasıyla patron, Çelik-İş ve Maden-İş ağaları yüzlerindeki "işçiden yana" maskeyi atarak bu eyleme açıkça karşı çıktılar. Ancak, kendilerini hiç kimsenin dinlememesi ve direnişin daha da genişlemesi sendika ağalarının rol değiştirmesine neden oldu. Bu sefer (20 Temmuzdan itibaren) Maden-İş ve Çelik-İş ağaları direnişi "haklı bulduklarını (!)" ve desteklediklerini söylediler. Çok geçmeden de direnişi içten bölme faaliyetine giriştiler.

İşveren işçilere tehditler yağdırır ve zorla direnişi kırmaya çalışırken, Çelik-İş, Maden-İş ağaları ve Dem-İş (CHP'liler tarafından kurulan bir dernek) işçiler içinde bölücü bir faaliyet yürütüyorlar ve işverenle sıkı bir işbirliği yapıyorlardı.

Müessese Müdürü Aykut Deren sahaya jandarma çağırarak işçileri yemek yemeye zorladı. Bunu başaramayınca yemek yiyenleri fotoğrafla tespit ettirerek yemek yemeyenleri işten atacağını ilan etti. Ama bunlar olurken, mücadelenin kapsamı genişliyor, Devrimci Demir-İş, bir çağrı yaparak, taleplerin kapsamına; işten atılmalara son verilmesi, bütün işçilere kadro verilmesi, pirim yönetmeliğinin yürürlükten kaldırılması vb. katarak direnişin daha bir üst düzeye geçirilmesi çağrısını yapıyordu. Birçok ünitede üretimi durduralım sesleri yükseliyordu.

Bu durum patron ve sendika ağalarını iyice telaşlandırdı. Direniş kırıcılığı faaliyetlerine hız verdiler. 23 Temmuz günü, Maden-İş, Çelik-İş ve Dem-İş yöneticileri ve onların etkilediği küçük bir çevre belli yemekhanelere giderek yemek yediler. 24 Temmuz günü İSDEMİR işvereni 50 kadar İskenderunlu faşist ve gerici gazeteci (yerel gazeteciler) ile yemekhanelerde yemek yiyerek, resim çektirerek direnişin kırıldığı izlenimini vermeye çalıştılar. Bunda da başarısız kalınca bu sefer işveren işçilerin evden yemek getirmelerini yasakladı.

İşverenin bütün bu baskıları ama daha da önemlisi Maden-İş, Dem-İş ve Çelik-İş'in bölücü faaliyetleri 26 Temmuzda direnişin kırılmasına neden oldu.

İŞÇİLERİN MÜCADELESİ DURDURULAMAYACAKTIR

İsdemir'de yemek direnişi patron ve her soydan sendika ağalarının çabası ile kırılmış ama mücadele kırılamamıştır. Tersine, denebilir ki, İsdemir'de mücadele yeni başlamıştır. Çünkü, İSDEMİR işçileri bütün burjuva sendikaları bir yana iterek, Devrimci Demir-İş'in çağrıları doğrultusunda eyleme geçmiştir. Bu durum; işçileri, MSP'li, CHP'li, AP'li vb. biçimde bölerek, onlara buna göre yaklaşan, işçileri birbirlerine düşman göstererek anti-faşist mücadeleyi, saptıran bütün burjuva önyargılara darbe vuracak, başta faşist Çelik-İş ve revizyonist Maden-İş ağaları olmak üzere her türlü burjuva sendikacısının İSDEMİR'de sonunun başlangıcı olacaktır. Çünkü onların yüzü bu son eylemde daha açık bir biçimde ortaya çıkmış, ilk defa işçiler bu iki karşı-devrimci sendikal mihrakı da tepeleyerek eyleme geçmişlerdir.

Ama bundan, İSDEMİR'de revizyonist ve faşist sendikacılığın ruhunu kolayca teslim edeceği anlamı çıkmaz. Tersine İSDEMİR işçilerinin önünde büyük mücadeleler vardır. Ve bu direniş bu önemli mücadele için küçük ama önemli bir adım olmuştur.

Şimdi İSDEMİR işvereni işçilere Devrimci Demir-İş'e üye olmamaları için baskı yapmakta, Devrimci Demir-İş'e üye olanları işten çıkarmakla tehdit etmektedir. Ama bütün bu baskılar İSDEMİR işçilerinin mücadelesini durduramayacak, Devrimci Demir-İş'in sınıf sendikacılığı çizgisinde her geçen gün daha çok birleşen işçiler, yakın ve uzak çıkarları için, daha iyi yaşama ve kapitalizmi yıkma mücadelelerini sürdüreceklerdir.

ZİNCİRLERİMİZDEN BAŞKA KAYBEDECEK HİÇ BİR ŞEYİMİZ YOKTUR

Lastik işkolunda burjuva sendikalar çöküyor

Lastik işçileri örgütleniyor ve mücadele ediyor

Bir süre önce yapılan Kauçuk-İş Sendikası Olağan Kongresinden kısa bir süre önce ortaya çıkan DSM hareketi hızla gelişmekte ve bu işkolunda sınıf sendikasının oluşturulması için ileri adımlar atılmaktadır.

DSM Kongreye ayrı bir liste ile çıkmış ve delegelerin geniş destek ve sempatisini kazanmıştı. Kongreyi çeşitli oyunlarla 12 yıllık sendika ağası Fevzi Baştürk almıştı. Kongreye ayrı bir liste ile katılan sendika ağası eski genel Sekreter Yalçın Canpolat da seçimleri kaybedince, işçilerin sendikaya ve sendika ağalarına karşı duyduğu hoşnutsuzluğu toparlayıp kendine koltuk yapmak için Çağdaş Lastik-İş Sendikasını kurdu. Plastaş, Mikafor, Plastikan, İzmir Göktepe plastik fabrikası işçilerinin Pekas Plastik, Elba, Arılı... ve daha pekçok işyerinde işçilerin satışına bu iki sendika ağası birlikte imza atmışlar, parayı birlikte bölüşmüşlerdi. Şimdi ise ganimeti paylaşamadıkları için kavgaya tutuştular. Onların kavgası post kavgasıdır. İki sendikanın, iki sendika ağasının birbirinden zerre kadar farkı yoktur. Artık işçiler sendika ağalarını tanımakta, onlardan kopmaktadır. Yalçın'ın sendikası üç-beş ahbap çavuşla kurulmuştur.

İşçiler hızlı bir şekilde Fevzi Baştürk'ü de terk etmektedirler. Kongre oylarını Fevzi Baştürk'e veren İzmir Göktepe Plastik Fabrikası işçileri grev kararı alınca Fevzi Baştürk'ün maskesi düştü. Yüzbinlerce lirayı yiyen, sadece kongre için 535 bin TL masraf gösteren (135 işçi için 16 saatte 16.000 çay masrafı dahil) sendika ağası, işçiler grev kararı alınca sendikanın parası olmadığını grevi yürütemeyeceğini söyledi. Bunun üzerine işçiler Kauçuk-İş'ten ayrılarak Lastik-İş'e geçtiler.

Oysa Lastik-İş'in başında da sendika ağaları vardı. Lassa, Gıslaved, Moplast, Noramin işçilerini de bu sendika ağaları satmıştı. Üstelik büyüyen hayat pahalılığında Lastik-İş için grevdeki işçilere ödediği para ayda 600 lira. Sadece bu bile Lastik-İş ağalarını tanımak için yeterlidir.

DSM GÜÇLENİYOR

DSM'nin gittikçe güçlenmesi sendika ağalarını kara kara düşündürmekte ve onu ezmek için çeşitli oyunlara başvurmaktadırlar. Fevzi Baştürk kongrede DSM'li işçilerden Merkez Yürütme Kurulunda 1 kişiyi alma karşılığında destek istedi. Aynı satın alma taktiğini Yalçın Canpolat da denedi ve İstanbul'da iki şubenin DSM'li işçilere verileceğini vaat etti. Sendika ağalarına karşı gelişen muhalefeti bastırma, satın alma taktiği, DSM'li bir önder işçi tarafından teşhir edilerek reddedildi. Fevzi Baştürk kongreden sonra azılı bir sendika ağası İsmail Topkar'ı devreye sokarak DSM'li bir önder işçiye sendikanın eğitim sekreterliğini teklif etti ve "iyi bir sendikacı" olarak yetiştirileceğini söyledi. DSM'li işçiler bu adi teklifi de reddettiler.

Fevzi Baştürk DSM'li işçileri satın alamayınca patronla el ele verip işten attırma yolunu seçti. Önce Teknik Kauçuktan kendisine muhalefet eden iki işçiyi, ardından Pekas'tan, DSM'li 3 işçiyi işten attırdılar. DSM'li işçiler, fabrikalarda geniş olarak dağıtılan iki bildiri ile işten atılmaları, sendika ağalarını protesto ettiler.

Sendika ağalarının baskıları DSM'li işçilerin yoğun olduğu Plastaş'ta ve Arılı'da da devam etmektedir. Ağalar Plastaş'ta temsilci seçimlerini ertelemek yolunu seçerken, Arılı'da ise atama yoluyla gelen temsilcileri ayakta tutmaya çalışmaktadır.

Bütün bu baskılara rağmen DSM'li işçiler hızla örgütlenmekte, patrona ve sendika ağalarına karşı mücadelelerini aralıksız sürdürmektedirler.

TERMİK'DE, GES-İŞ, BES-İŞ SENDİKASININ HER ÜÇÜ DE PATRON SENDİKASI OLMAKTA BİRBİRLERİYLE YARIŞMAKTADIRLAR

HER YERDE OLDUĞU GİBİ DHB OPORTÜNİSTLERİ, TERMİK SANTRAL'DA DA REVİZYONİST SENDİKA AĞALARININ VE PATRONUN SAFINDA YER ALMIŞ REFORMCU, REVİZYONİST SENDİKACILIK KIRMASI ÇİZGİSİNİ BİR KEZ DAHA ORTAYA KOYMUŞTUR

DSM SAFLARINDA BİRLEŞEN TERMİK İŞÇİLERİ DHB DAHİL HER SOYDAN BURJUVA SENDİKACILIK AKIMLARININ MÜCADELENİN ÖNÜNE DİKMEYE ÇALIŞTIKLARI ENGELLERİ YIKACAKTIR

Afşin Elbistan Termik Santrali işçileri haklarını söke söke alıyor

Son günlerde bir modadır yürüdü. Kendisine "devrimci", "sınıf sendikacısı" diyen, ülkenin birkaç yerinde küçük taraftar kümelerinden ibaret kalan birtakım sözde siyasi akımlar, gazetelerinin önemli bir kısmını kendilerini methetmeye ayırmaya başladılar. Bakıyorsunuz, bunlar; işçi sınıfının hareketini yönetiyor havalarında atıp tutuyorlar, tantanalı sözlerle kendilerini göklere çıkarıyorlar. Ufalandıkça büyüyen bir hilkat garibesi gibi ortalıkta böbürlenerek dolaşıyorlar. Üstelik de bunu, kendi komplekslerini Halkın Kurtuluşu'na mal etmeye çalışarak, Halkın Kurtuluşu ve taraftarlarının yürüttüğü mücadeleyi karalayarak yapmaya çalışıyorlar. Bu moda "tip"in bir örneğini de, konferansında bile "hır" çıkan bir tekkenin sözcülüğünü yapan DHB dergisi sergiledi.

Afşin-Elbistan Termik Santralı'nın işçilerinin mücadelesi ile ilgili olarak DHB, 58.sayısında bir yandan kendisini buradaki mücadelenin önderi ve mücadeleci bir çizginin savunucusu olarak göstermeye çalışırken, Halkın Kurtuluşu taraftarlarını ve mücadelelerini karalamaya çalışmaktadır.

TERMİK SANTRAL İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ

DHB'nin gerici çizgisinin daha iyi görülebilmesi için bölgenin özelliklerini ve bugüne kadarki mücadelenin gelişimini kısaca gözden geçirelim: Bugün Termik Santral inşaatında 4000 civarında işçi çalışmaktadır. İrili ufaklı birçok şirket faaliyet göstermekle birlikte bunların en büyüğü montaj işini yapan ve bir Amerikan inşaat tekelinin kolu olan FOSTER WHEELER'dir. Bu şirkette 1400 civarında işçi çalışmaktadır.

İnşaat 5 yıldan beri sürmesine rağmen henüz işlerin yarısı bile bitirilememiştir. İşyerinde çalışan işçilerin kaderi tamamen patronlara terk edilmiş olup, işçilerin sosyal ve ekonomik hakları işveren ve Tek-Ges-İş'in, ağaları tarafından gasbedilmiştir. İş emniyeti ve iş garantisi diye bir şey sözkonusu değildir. İşveren istediği işçiyi sorgusuz sualsiz kapı dışarı etmekte, işçilerin yarı-köylü konumları işverenlerin işini kolaylaştırmaktadır.

İşyerinde DİSK'e bağlı Tek-Ges-İş, Türk-İş'e bağlı Tes-İş ve Hür-İş'e bağ Bes-İş sendikaları faaliyet göstermektedirler. Bunlardan DİSK'e bağlı Tek-Ges-İş 1975'den beri merkez işyeri olan TEK işyerinde yetkilidir. 1976 sonuna gelindiğinde, bu sendika işyerindeki çoğunluğu Türk-İş'e bağlı Tes-İş'e kaptıracağını anlayınca eski koşullarla toplusözleşmeyi 1 yıl uzatmış, 1977'de iş, mahkemeye intikal etmiş ve iki yıldır işçiler toplusözleşme yapamamaktadır. Bugün işçiler hâlâ 1976'nın ücretleriyle çalışmaktadır. Sosyal-faşistlerin başında bulunduğu bu sendika, yetkili olduğu süre boyunca tam bir işveren uşağı olarak faaliyet göstermiş, her seferinde işçileri "bakanla, hükümetle konuşuyoruz bu işi çözümleyeceğiz" diye yıllarca oyalamışlardır. Sendikacılar, TEK'in eski, müdür, müfettiş vb. personelidir. Ve hükümetle yakın ilişki içindedirler.

Kısaca söylenecek olursa, işveren uşağı olmakta her üç sendikanın, birbirinden kalır yanı yoktur.

Öte yandan bölgenin bir işçi merkezi olacağı gerçeğini gözönüne alan sosyal-faşistler bölgeye Tek-Ges-İş kanalıyla yerleşmeye, buradan giderek bir güç haline gelmeye çalışmaktadırlar.

Bu burjuva sendikacıların niteliğini kendi öz deneyleriyle kavrayan işçiler, her üç sendikayı da dıştalayarak 1979 başında mücadeleye hazırlanmaya başlamış ve 23 Mayıs'ta direnişe geçmişlerdir. Direnişin 1. günü işveren işçileri muhatap almamış, sıkıyönetimi çağırarak işçileri dağıtma yolunu seçmiş, ancak bunda başarılı olamayınca, işçilerin taleplerini kabul etmek zorunda kalmıştır.

DHB REVİZYONİST SENDİKA AĞALARININ YEDEK GÜCÜ OLARAK FAALİYET GÖSTERMİŞTİR,

Direnişe hemen her siyasal görüşten işçiler katılmış ve direniş içinde her siyasal görüş kendi tavrını yansıtmıştır. Kuşkusuz bütün bu tavırlara söyleyeceklerimiz vardır. Ancak bunlar konumuzun sınırlarını aşacağı için burada DHB oportünizminin revizyonist reformcu kırması çizgisini teşhir edeceğiz.

DHB, 58.sayısında "Foster İşçilerinin Direnişini Selamla"dığı yazısında revizyonist sendika başkanını tecrit ettiklerini işçilerin mücadelesine önderlik ettiklerini, direnişi kordon altına alarak direnişin güvenliğini (!) sağladıklarını vb. iddia ederek, Halkın Kurtuluşu taraftarlarını direnişte bağımsız tavır aldığı için, eleştiriyorlar. Bununla da kalmıyorlar, işyerinde dağıttıkları bir bildiride Halkın Kurtuluşu'nu Tek-Ges-İş Sendikasının yetki alması için desteklemediği, bağımsız tavır koyduğu için suçluyorlar.

Hemen şunu belirtelim ki; bağımsız tavır konması dışında DHB'nin bütün söyledikleri yalan ve böbürlenmeden ibarettir.

Bir kere DHB hiçbir zaman Tek-Ges-İş'in başkanını tecrit etmek için çaba sarfetmemiştir. Tersine bildirilerinde tecrit edelim lafını sık sık kullanmasına rağmen pratikte onunla uzlaşmış, kapalı kapılar ardında pazarlık etmiştir. Kararlı öncülüğe gelince, o her zaman işyerinde yılgınlık yaymış, mücadelenin yükselmemesi için çaba harcamıştır. Örneğin daha direniş başlamadan önce işyerinde Halkın Kurtuluşu taraftarları ile kurulan komiteden çekildikten sonra sendika başkanı ile birleşmiş, işçilerin toplu olarak montaj sahasında direnişi başlatmasına ilişkin Halkın Kurtuluşu taraftarlarının önerisine, sıkıyönetimin direnişe saldıracağı ve direnişçileri dağıtacağı gerekçesiyle (sendika başkanı da aynı gerekçeyle karşı çıkmıştı) herkesin, tezgahı başında direnmesini savunmuş, ancak işçiler direnişin 1. günü, montaj sahasında toplanıp direnişi başlatınca, DHB taraftarları da ayaklarını sürüyerek direnişe montaj sahasında devam etmek zorunda kalmışlardır. Tam burada revizyonistlerle iş birlikleri ortaya çıkmış, sendika başkanı, DHB'ni anlaşmayı bozmakla ve montaj sahasındaki direnişe katılmakla suçlamıştır.

Daha sonra, reformcu ve revizyonist sendikacılarla toplantılar düzenleyen DHB yetki sorununda onlarla birlikte hareket ederek, işçileri DSM içinde örgütlemeye çalışan devrimci işçileri, "bunlar DİSK aleyhine çalışıyor" diye işveren ve sendika ağalarına şikayet etmiştir. Dahası DİSK'in tüzüğünü "devrimci" ilan eden DHB, işçileri DİSK'e geçmeye çağırmış, bugün de bu faaliyetini sürdürmektedir. İşte böyle, kapalı kapılar arkasında pazarlık ederek ve işçileri Tek-Ges-İş'e çağırarak, dahası direnişle ilgili olarak onlarla aynı tezleri savunarak, DHB şefleri sendika ağalarını tecrit etmiştir!

Direniş öncesi ve sonrasında sıkıyönetim korkusu bu oportünistlerin yakasını hiç bırakmamış, sürekli sıkıyönetimin direnişi kıracağı söylentisini yaymışlar, böylece de direnişi kırmaya çalışan sendika ağalarının ve patronun ekmeğine yağ sürmüşlerdir.

Kısaca söyleyecek olursak; DHB direniş boyunca tekke çıkarlarını düşünmekten, revizyonist sendikacıların şaklabanlığını yapmaktan ve yılgınlık yapmaktan öte bir şey yapmamıştır.

TERMİK İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ DHB'NİN DİKTİĞİ ENGELLERİ DE YIKACAKTIR

Her yerde olduğu gibi, DHB'nin Termik'deki davranışlarına da yön veren reformcu-revizyonist kırması bir sendikacılık anlayışıdır. Ve bu nedenledir ki; bugüne kadar eyleminin ana çizgisi reformcu ve revizyonist sendikacılığın kuyruğuna takılmak olmuştur. İşe küçük ve sürekli dağılan bir grup olmanın verdiği kompleks ve Halkın Kurtuluşu düşmanlığı da eklenince DHB, kendisini reformcu ve revizyonist sendika ağalarının, dahası patronların kucağında bulmuştur. Dün İSDEMİR'de bugün Termik'de olan bundan başka birşey değildir. Ama, nasıl İSDEMİR'de Maden-İş revizyonistleri ve CHP'lilerle kucak kucağa olma, İSDEMİR patronunu "ilerici, işçi yanlısı" ilan etme DHB'nin İskenderun'da dağılmasını hızlandırmaktan başka bir işe yaramadıysa, bugün de; Termik'de mücadeleyi engelleme çabaları bu küçük tekkenin Elbistan kolunun dağılmasını hızlandırmaktan başka bir işe yaramayacaktır. Her gün daha çok sınıf sendikacılığı çizgisinde birleşen Termik işçileri, sadece patronun ve her soydan sendika ağasının değil, DHB oportünistleri-nin diktiği engelleri de yıkarak mücadelelerini sürdüreceklerdir.

DHB oportünistleri işçilerin mücadelesini saptırmaya çalışıyor

Değirmenözü

Boraks yükleme işçileri 14 gün direnerek haklarını aldılar

Kütahya'nın Merkez köyü Değirmenözü'ndeki, Kırka Boraks maden işletmesi stoklama sahası işçileri, kendilerini satan TÜRK-YAPI-İŞ ağalarının grev kırıcısı çabalarına ve patronun lokavt tehditlerine rağmen 14 gün direndiler. Direniş sonunda taleplerini kabul ettirdiler.

İşçiler 1978 Ekim'inde 9 günlük direnişle patrona belirli aralıklara protokol yapmayı kabul ettirmişlerdi. Sendika ağaları, mayıs ayında işçilerden habersiz iki aylık protokol yapmış, işçiler karşı çıkınca da esas protokolu temmuzda yapacaklarını söylemişlerdi. Temmuzda yine işçilerden gizli bir protokolla işi geçiştirmeye çalıştılar. Ancak işçiler bu protokolu tanımayarak direnişe geçtiler.

TİP'LİLERİN DİRENİŞ ZİYARETİ!

İşletmede direniş olduğunu duyan TİP'liler Eskişehir'den iki taksi ile ellerinde "Görev" gazetesi ve "seçim bildirileri" ile direnişi "ziyarete" geldiler. Direnişin Halkın Kurtuluşu yanlısı işçilerin önderliğinde olduğunu duyunca, işçilere "direnişin kanunsuz olduğunu" söylediler. İşçiler biraz sıkıştırınca da "araştıracaklarını ve sonra geri geleceklerini" söyleyerek defolup gittiler bir daha da görünmediler.

PATRON VE SENDİKA AĞALARI DİRENİŞİ KIRMAYA ÇALIŞIYORLAR

Sendika ağaları direnişe daha baştan açıkça, karşı çıktılar. Kararlarını dinlemeyen işyeri temsilcisini görevden aldılar. Direnişin yasal olmadığını söyleyerek işçileri korkutmaya çalıştılar.

Patronsa işçileri oyalayarak bölmeye çalıştı. İşçiler tarafından seçilen direniş komitesi ile yaptığı ikinci görüşmeden sonra işyerine jandarma çağırdı. Ama direniş yine kırılamayınca bu sefer lokavt ilan etti. Bunun üzerine işçiler şantiye içinde "Kahrolsun Sendika Ağaları", "Hak Verilmez Alınır" sloganlarıyla yürüyüşe geçtiler. İşçilerin birliğini bozamayacağını anlayan patron 25 Temmuz günü protokolu imzalamak zorunda kaldı.

FABRİKADAN ATÖLYEDEN SENDİKADAN

İzmir

Türk-İş'e bağlı Demir-İş Sendikası üyesi Şafak Kundura Fabrikası işçileri toplusözleşme görüşmelerinin çıkmaza girmesi üzerine greve başladı. 28 Haziran günü başlayan greve 75 işçi katılıyor. İşyerinde 30 kadar çırak var ve çırakların çoğunun sigortası bile yok. 10-15 yıllık işçiler asgari ücretle çalışıyor. Şimdi işçiler 1. yıl net 300, 2. yıl net 100 TL zam istiyorlar. Ayrıca işçiler sendikacılara bir liste halinde sosyal hak taleplerini de sundular. Sendika ağalarının grevi kırma çabalarına karşın, İz YDGD-EGB ile dayanışma içine giren işçiler mücadelelerini sürdürüyorlar.

İzmit

Darıca, Aslan Çimento Fabrikasının taşıma işçileri patrona 10.000 TL asgari ücreti kabul ettirdiler. Yeni haklar için patronla takım sözleşmesi yapmak isteyen işçiler taleplerini Müdüre sundular. Ancak Müdür işçilere yönetim kurulunun taleplerini kabul ettiğini söyleyerek oyalamaya yöneldi. Bunun üzerine işçiler 17 Temmuz günü işi durdurdular. Arkasından fabrikanın toz bölümünde çalışan Çimse-İş üyesi işçiler de direnişe katılarak kendi asgari ücretlerinin de 10.000 TL'ye çıkarılmasını istediler. Ayrıca işçiler fabrikada aşırı çalışmanın önlenmesini ve işten çıkarılan işçilerin yerine yeni işçi alınması taleplerini öne sürdüler. Şimdi işçiler, Çimse-İş ağalarına ve patrona karşı direnişlerini sürdürüyorlar.

Elbistan

Elbistan Belediye işçilerinin grevi 9 aydır başarıyla sürüyor. Elbistan Belediye işçileri ücretlerinin ve ikramiyelerinin ödenmemesi, sosyal haklarının verilmemesi üzerine 9 ay önce greve başlamışlardı. Faşist Belediye Başkanı, bu süre içinde şehirde toplanmayan çöplerin ve yapılmayan diğer belediye hizmetlerinin sorumlusu olarak işçileri göstermeye, diğer emekçi sınıfları işçilere karşı kışkırtmaya çalışmıştı. Buna karşı karşıt bir propaganda geliştiren proleter devrimciler gerçek suçlu olarak Belediye Başkanını teşhir etmişlerdir. Nitekim; halkın, Belediye Başkanına karşı tepkisi yükselmiş, 4 Haziran günü DHB oportünistlerinin önleme çabalarına rağmen çok sayıda kadın, Belediyeye yürüyerek Belediye Başkanını protesto etmiştir. Kadınların geldiğini gören Belediye Başkanı Belediyeden kaçmıştır. Bunun ertesi günü zor durumda kalan DHB yasak savmak için bir yürüyüş tertiplemiş, ancak "sıkıyönetim var, slogan atmadan yürüyün" diyerek kitleyi pasifleştirmeye çalışmışsa da proleter devrimcilerin müdahalesi sonucu bunu başaramamıştır. Belediye işçileri her geçen gün halkın daha fazla desteğini kazanarak grevlerini sürdürmektedirler.

Bursa

SİFAŞ tekstil fabrikasında toplusözleşmenin yaklaşmasıyla birlikte, tekstilin sosyal-faşist ağaları işçileri gezilere götürmeye başladılar. Bu gezilerde, toplusözleşmeden işçi sorunlarından hiç bahsedilmemektedir. İşçiler kızlı-oğlanlı İGD'li grupların düzenlediği yoz eğlencelerle oyalanmakta, sorunlar unutturulmaya çalışılmaktadır. Bu yoz eğlencelere karşı çıkan işçilere de İGD'li zorbalar çeşitli biçimde saldırmaktadır.

Patron ve sosyal-faşist sendika ağalarının, baskısı altında son derece düşük ücretle çalışan işçiler bu durumdan şikayetçidir. Ve hem patrona hem de sendika ağalarına karşı mücadele etmektedirler. İşyerindeki durumu ve sendika ağalarının tavırlarını teşhir eden bir grup SİFAŞ işçisi gazetemize gönderdikleri mektupta şöyle diyorlar: "Ama ne burjuvazi, ne de sendika ağaları bizi aldatamayacaklardır. Saflarımız sürekli gelişiyor ve güçleniyor. Fabrikamızda DSM'yi örgütleyeceğiz. Sınıf sendikacılığı yolundaki mücadelemize hız vereceğiz"

Eskişehir

Beton Boru ve Direk Fabrikasının (ESTON) işçileri toplusözleşme farklarını almak için direnişe geçtiler. İşyerinde yetkili MİSK'e bağlı Türk-Çimse İş Sendikası işçilere 29 Mayıs'ta toplusözleşmenin imzalandığını duyurmuş ve farkları temmuz başında alacaklarını bildirmişti. Ancak farklar temmuz başında da verilmeyince işçiler direnişe geçtiler. Patrondan önce polise sendika ağaları telefon ederek direnişi kırmalarını istediler. Ancak ESTON işçileri polise karşı direndi ve dağılmadılar. Sonradan anlaşıldı ki, faşist sendikacılar, patrondan 1.5 milyon liralık çek alarak gitmişler, toplusözleşme filan da imzalamamışlar. Şimdi 650 ESTON işçisi faşist ağalardan hesap sormaya hazırlanıyor.

İstanbul

İstanbul, Çobançeşme Maslak'ta kurulu Çınar Tekstil'de çalışan 80 işçi bir yıl önce Teksif Yenibosna Şubesinde örgütlendiler. Sendika, yetkiyi aldığı ve grev kararını kapıya astığı halde işçileri oyalamakta, grevi ertelemektedir. Bunun nedenini öğrenmek için sendikaya giden işçilere şube Başkanı Teksif Genel Merkezinin "grev ödeneği, vermediğini" söyledi. Sendikalaşma mücadelesinde, 50 arkadaşlarının atılmasına rağmen mücadeleyi sürdüren Çınar Tekstil işçileri, şimdi mücadelenin sadece patrona karşı değil, onların ajanları olan sendika ağalarına karşı da yöneltmek gerektiğini, daha iyi kavramaktadırlar.

Ankara

İmar İskan Bakanlığı'nda çalışan büro işçileri Tez Büro-İş Sendikası üyesidirler. Reformcu sendika ağaları, işçilerin baskısı sonucu 4 Mayıs'ta grev kararı almak zorunda kaldılar. Ancak bakanla işbirliği yaparak 48 saat sonra grevi ertelettiler. Şimdi ise, işverenin dediği koşullarda bir sözleşme imzalamak için bin dereden su getiriyorlar. Bazan "toplusözleşmeyi imzaladık" diye nabız yoklaması yapıyorlar, bazan da "şu koşullar kabul edilirse yapacağız" diyerek ortamı yumuşatmaya çalışıyorlar. Bir yandan da daha iyi bir toplusözleşme için mücadele eden DSM'li işçileri "tehlikeli" olarak niteleyerek işçileri yıldırmaya çalışıyorlar. Ancak işçiler her şeye rağmen talepleri için direnmek için üç aylık grev erteleme süresinin dolmasını bekliyorlar.

Topkapı Nakliyat Ambarları İşçileri Patronlara ve Mafya çetelerine karşı direniyor

Topkapı'daki 180 nakliyat anbarında 110'nunda patron uşaklığı, işçi simsarlığı yapan bölük hamallarının işten çıkarılması isteği ile işçiler greve başladı. Geri kalan 90 ambarda ise işveren kepenkleri kapayarak kanunsuz lokavt uygulamasına geçti.

30 Temmuz akşamı başlayan greve 700 işçi katılıyor. 4 aydır süren toplusözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamadığından, işçiler grev kararı aldılar. Toplusözleşmenin anlaşmazlık konularından başlıcası bölük hamalları ve Mafia çetesince, beslenen kol başlarının dışarıdan getirdiği işçiler. Bunun dışında işçiler ücretlerine 2 yıl için 20'şer lira zam, sigorta hakkı ve işten atılan 50 işçinin yeniden işe alınması ve çeşitli sosyal haklar talep ediyorlar.

Hiçbir iş güvencesinin olmadığı ve en ilkel araçlarla çalışmak durumunda kalan işçiler; içinde bulunduğumuz yılda üç işçinin öldüğünü, birçok işçinin yaralanıp sakat kalarak ambar malları gibi memleketlerine postalandığını söylüyor. Daha grevin ilk günü patronlardan rüşvet yiyen Zeytinburnu Emniyet Müdürü Mehmet Rıza, bir işçiyi gözaltına aldı.

Ankara'da K.Maraş katliamını teşhir eden toplantılar yapıldı

Adana'da sürmekte olan Maraş katliamı ile ilgili davanın kamuoyunda yarattığı ilgi ve dava aracılığıyla düzenin çok yönlü teşhiri nedeniyle devrimciler yaklaşık bir aydır faaliyetlerini bu temelde sürdürdüler. Uzun süre sürdürülen yazılı ve sözlü propaganda oldukça canlı bir ortam yarattı. Bunun sonucu faşist diktatörlüğün teşhirini temel alan seminerler düzenlendi. Mamak-Keçikıran, Tepecik ve Saimekadın da ayrı ayrı yapılan seminerlere toplan 250-300 genç ve emekçi katıldı. Seminerlerde Maraş katliamı anlatıldı. Katliamı düzenliyenler açıklandı. Davanın niteliği gözler önüne serildi. Ağırlıkla da Alevi-Sünni, Kürt-Türk ayrımlarının kimler tarafından yaratıldığı üzerinde duruldu. Bu suni ayrımların emekçi halkımızı bölmede, faşist diktatörlüğün önemli silahlarından olduğu kavratıldı. Faşist diktatörlük, onun katliam örgütleri MİT, Kontr-gerilla, MHP, ÜGD teşhir edildi.

Seminerlerde söz alan emekçiler ve gençler Alevi-Sünni ayrımına karşı çıktılar. Özellikle Keçikıran'da yapılan seminerde daha bir yıl öncesine kadar birbirleriyle çatışan Alevi ve Sünni semt sakinleri aynı seminere katıldılar. Biraraya gelip sorunlarını tartıştılar. Seminerlere katılanlar toplantıların sonunda bu tip toplantıların sürekli yapılmasını, katılımın daha geniş olması için kendilerinin de çalışacaklarını belirttiler. Seminerler başarıyla tamamlandı.

İzmit'de İGD'li sosyal-faşistler D.Yol taraftarlarına saldırdı

İzmit'te hakim sınıflar ve onların resmi ve sivil örgütleri tarafından yönetilen saldırılar giderek yoğunlaşmaktadır. Polisin, MHP'li faşistlerin yanı sıra İGD'li sosyal-faşistler de devrimcilere saldırmakta, gelişen demokrasi mücadelesini ezmek istemektedirler.

Son olarak bu sosyal-faşist çete, Tüm-Der'e saldırdı. Kapıyı kırarak içeri gildiler, orada bulunan D.Yol taraftarlarını ağır yaralayarak, panoları ve devrimci afişleri parçaladılar. Bununla da yetinmeyerek hastaneye yaralı taşıyan devrimcilere de saldırdılar. O gün akşama kadar İzmit'te terör estirdiler.

Devrimci ve demokratlara karşı yönelen, bu saldırıyı nefretle kınayan İzmitli proleter devrimciler, her yerde bu alçakça saldırıyı teşhir ettiler. Saldırının esas olarak 1 Mayıs'tan sonra gelişen anti-faşist anti-emperyalist eylem birliğine yönelik olduğunu açıklayarak bu temelde D.Yol'a ortak mücadele önerisi götürdüler.

Saldırıların esas nedenini kavrayamayan D.Yolcular meseleyi "onlar bizim üç adamımızı dövdüler, biz de onları döveceğiz" şeklinde dar bir bakış açısıyla ele aldılar. Gelişmeler sosyal-faşistlerin önümüzdeki günlerde de saldırılarına devam edeceklerini göstermektedir. Bu nedenle D.Yol'dan arkadaşlar bu dar bakış açısını terk ederek revizyonistlerle aralarına kesin bir çizgi çekmeli, başta proleter devrimciler olmak üzere bütün devrimci ve demokratlarla ittifaka, eylem birliğine yönelmelidir. Sosyal-faşistlere hak ettiği cevabı vermenin, bu saldırıları önlemenin tek yolu budur.

Eli kanlı

Baş.ta.sa.1'de

Emirgan Otellerini basarak içeride bulunanları yarı-çıplak bir şekilde sokağa çıkardılar. Ertesi günü de Ardahan yolunu keserek yoldan geçen şöför ve yolcuları dövdüler ve üzerlerinde bulunan bütün eşyaları yağmaladılar. Daha sonra da Şavşat köylerine ve yaylalara seri baskınlar düzenlemeye, köyleri ve yaylaları yağmalamaya başladılar. İlçede anti faşist dükkan sahiplerini baskı ve tehdit altında tuttular ve benzin istasyonlarına el koydular.

Bütün bunlar halkı sindirmek ve baskı altına almak için yürütülen planlı tertiplerdi. Ama Şavşat halkı polisin ve jandarmanın baskılarına boyun eğmedi. Köylerde yer yer direnişler oldu.

MİTİNG VE KATLİAM

İşte 21 Temmuzda düzenlenen miting de jandarma ve polisin baskı ve sindirme hareketini protesto etmek amacını taşıyordu. Miting ve yürüyüş Devrimci Yol tarafından düzenlenmişti. Mitinge çok sayıda devrimci ve emekçi katılmıştı.

Mitingin dağılacağı sırada komando yüzbaşısı jandarmaya ateş emri verdi. İlk silahı da kendisi ateşledi. Komando Birliği mitingden dağılmakta olan halkı, belediye binasını ve dükkanları kurşun yağmuruna tuttu. Bunun üzerine halk, jandarmaya karşı direnişe geçti ve hükümet binasını sararak komando birliğini kuşattı. Fakat mitingi düzenleyenlerin ortalıkta olmamasından ve dağınıklıktan dolayı bu kuşatma başarıya ulaşmadı. Sonuçta jandarmaların ve polisin kurşunları altında 8 yurtsever can verdi. Onlarce devrimci ve emekçi de yaralandı.

Bugün Şavşat'ta terör ve sindirme sürmekte ve Şavşat tam anlamı ile işgal altında bir şehir görünümündedir.

Katliamın gerçekleştirilmesinden sonra, Komando Birliği yüzbaşısına 'üstün başarı belgesi' verildi.

Burjuva basını ve TRT ise olayları çarpıtarak ve küçülterek vermeye özen gösterdi.

Ardahan'ın

Baş.ta.sa.1'de

SIKIYÖNETİM, AĞALARIN YANINDA

Sıkıyönetimin ilanıyla birlikte köylülerin mücadelesine omuz veren çok sayıda devrimci tutuklandı. Sıkıyönetim paşalarından güç alan Kerim Ağa da çok geçmeden Ölçek köyüne yerleşti. İlçe jandarma komutanı, MİT görevlileri ve polis tarafından korunan Kerim Aktaş sıkıyönetimden sonra köylülere gözdağı vermek için sık sık köye gelen jandarmalar bu sırada yoksul bir köylü çocuğu olan Yunus Koç'u katlettiler. Savunmasız bir şekilde öldürülen Yunus Koç'un katili jandarma çavuşu hâlâ elini kolunu sallayarak dolaşmaktadır. Bu olaydan sonra jandarma, köylülerin mücadelesine omuz veren üçü bayan altı öğretmeni gerekçesiz olarak tutukladı. Ancak gericiler; ağasıyla, sıkıyönetimi ile, jandarmasıyla bir kez daha yenildi ve Kerim Ağa köyü yeniden terk etmek zorunda kaldı.

SIKIYÖNETİM AĞAYA HİZMETTE KUSUR ETMEK İSTEMİYOR

Ölçek köyünden yeniden kaçan Kerim Ağa jandarma ve polisin yardımıyla çayırın bulunduğu dağa bu kez bir ev yaptı. Bu evi hem köylülere karşı bir saldırı üssü olarak kullanmaya, hem de çayırı rahat biçmeye niyetlenmişti. Ama Ölçek halkı buna da izin vermedi. Karşılarında yine jandarma, polis ve ağanın sivil faşist çetelerden oluşturduğu güçler çıktı. Sıkıyönetim de ağaya hizmette kusur etmek istemiyordu. Öyle ki ağanın açtığı ateş sonunda yaralanan bir devrimci daha hastanede iken tutuklanırken, onu vuran faşist serbestçe dolaşmaya devam ediyordu. Köylüler ve devrimciler mücadelelerine devam ediyorlar. Ağanın çeteleri ile yoksul köylüler arasındaki çatışma bugün de sürüyor. Jandarma birlikleri köylülerin ve devrimcilerin üzerine kurşun yağdırıyor. Ama mücadele her geçen gün daha da güçleniyor. Daha dün içinde yaşlı köylü kadınlarının, devrimci öğretmenlerin bulunduğu 12 kişi yeniden tutuklandı. Ama ne kurşunlar, ne zindanlar yoksul köylülerin mücadelesini durduramayacaktır. Bu mücadelenin en önünde yürüyen proleter devrimcileri engelleyemeyeceklerdir. Sıkıyönetimin, polisin, jandarmanın zulmü yalnızca "güleryüzlü sıkıyönetimin" nemenem bir şey olduğunu göstermekten başka işe yaramıyor.

Faşist

Baş.ta.sa.8'de

Reformist ve revizyonistler tarafından kitlelerin devrimci anti-faşist mücadelesinin hedefinden saptırılması ve pasifize edilmeye çalışılması, elbette ki sadece bunlarla sınırlı değildir. Özellikle revizyonistler sıkıyönetim ve devletin bürokratik ve militarist kurumları hakkında hayaller yayıyorlar; polisi, orduyu ve devletin üst bürokratik kurumlarını anti-faşist olarak lanse etmeye çalışıyorlar. Bunun için de MHP'nin kapatılması için Cumhuriyet Başsavcılığı'na ve Anayasa Mahkemesine çağrı üstüne çağrı yapıyorlar. Onlar böyle bir propaganda ile faşist karakterdeki komprador-feodal devleti, onun bütün bürokratik ve militarist kurumlarını ve özellikle de MİT ve Kontr-gerilla gibi resmi faşist cinayet mangalarını temize çıkarmaya, aklamaya çalışıyorlar. Böylelikle de işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin ve halk gençliğinin anti-faşist mücadelesinin, özünü saptırmaya, bu mücadeleyi belirli hedefler içinde tutmayı ? ve pasifize etmeyi amaçlıyorlar.

Tıpkı 1977 seçimleri öncesinde ve daha sonrasında olduğu gibi...

Ama 1977'den bu yana çok şey değişti. Oyun aynı oyun, oyuncular aynı oyuncular olmasına rağmen oyunun ortaya konduğu sahne bugün çok değişmiş durumdadır. Her şeyden önce anti-faşist mücadelenin düzeyi bugün 1977'lerden çok yüksektir. Halkın yükselen anti-faşist mücadelesi karşısında faşist cinayet odakları deşifre olmuş, bunların suç belgeleri birer birer ortaya dökülmüştür. Bugün birçok yerde faşistler sökülüp atılmakta, birçok şehir ve mahalleye faşist katiller adım atamamakta-dır. Sıkıyönetim komutanlıkları hiçbir yerde rahat at oynatamamakta, halkın ve halk gençliğinin, yükselen anti-faşist mücadelesi sonunda sıkıyönetimin aldığı tedbirler ve yürüttüğü uygulamalar birçok yerde iflas etmektedir. Halkın gelişen anti-faşist mücadelesinin, bastırılması için faşist diktatörlüğün sıkıyönetim sopası da sökmemektedir. 1 Mayıs kutlamalarında bütün ülkede ve diğer zamanlar Adana'da, İstanbul'da, Ankara'da, Gaziantep'te ve Tunceli'de bunun sayısız örnekleri görülmüştür. Ve görülmektedir.

Elbette ki bütün bunlar işçi sınıfının, emekçi halkın ve halk gençliğinin yükselen anti-faşist demokratik mücadelesinin bir sonucu ve kazançlarıdır.

Gene bu mücadeleyle-dir ki, reformizmin ve revizyonizmin mücadelenin önüne kurduğu barikatlar birer birer yıkılmakta, reformizmin ve revizyonizmin karşı-devrimci yüzü giderek geniş halk kitleleri tarafından daha somut olarak görülmekte ve kavranmaktadır. CHP reformizminin ve revizyonizmin kitleler üzerindeki etkisi ve etkinliği giderek kırılmakta, geniş halk kitleleri proleter devrimci hareketin ve bazı anti-faşist demokratik hareketlerin etrafında daha geniş olarak toplanmaktadır. Bugün komprador burjuvazi ve toprak ağaları planladıkları bütün tedbirleri CHP hükümeti aracılığı ile hayata geçiremiyorsa, hazırlığını yaptıkları birçok tedbir geri tepiyorsa, bunun en büyük nedeni işçi sınıfının ve emekçi halkın yükselen anti-faşist demokratik mücadelesidir. Ve bu mücadelenin proleter devrimcilerin ve anti-faşistlerin önderliğinde ve yol göstericiliğinde, gelişiyor olmasıdır.

Bu bakımdan bugünkü koşullar 1977'ninkinden son derece farklıdır. Bunun için de reformistlerin ve revizyonistlerin, anti-faşist mücadelede oynadıkları itfaiyeci rolü bugün büyük ölçüde iflas etmeye mahkumdur. Kitlelerin mücadeleci potansiyeli ve anti-faşist mücadelenin eriştiği düzey buna uygun ve elverişlidir. Yeter ki devrimciler bu mücadeleye doğru bir biçimde önderlik edebilsin ve kitlelerdeki anti-faşist potansiyeli harekete geçirebilsin.. Yeter ki halk güçleri arasında sürekli ve kalıcı bir eylem birliği sağlanabilsin...

Ancak o zaman, aktif ve emekçi halkın birleşik mücadelesi ile MHP MİT, Kontr-gerilla, Jandarma Komando Birlikleri Siyasi Polis ve Toplum Polisi gibi faşist diktatörlüğün sivil ve resmi cinayet mangalarının dağıtılması yolunda önemli ve ileri adımlar atılabilir. Ve giderek bu faşist mihraklar dağıtılabilir.

Tıpkı İran halkının SAVAK vb. gibi örgütleri ve Nikaragua halkının Ulusal Muhafızları dağıttığı, işkencecileri ve eli kanlı katilleri cezalandırdığı gibi...

Adana Numune Hastanesini basan polisler doktor ve hemşirelere saldırdı

21 Temmuz günü Silifke'de çıkan çatışma sonucu yaralanan Emniyet Komiseri saat 11.00 sıralarında helikopterle Adana'ya getirilip Ç.Ü Tıp Fakültesi Numune hastanesine yatırılmıştır. Dahiliye Servisinde kendisine gereken müdahale yapılmasına karşı komiser 23.00 sıralarında ölmüştür. Komisere elle yapılan kalp masajı sırasında hastanenin 4. katındaki Dahiliye servisine kadar ellerinde otomatik silahlarla çıkıp servisi dolduran polisler tıbbi müdahale yapan doktor ve hemşireleri tartaklamış, küfretmiş, silahla tehdit etmişlerdir. Kalbe elle masaj yapan hekimi dövmüşlerdir. Hastanenin koridor ve merdivenlerinde kümelenen, kapıları tutan 300 silahlı polis önlerinden geçen tüm "beyaz gömleklileri" tehdit etmişlerdir.

Çocuk Servisinin hemşiresini tokatlamışlar, ameliyathanede sağlık emekçilerini dövmüşler, nöbetçi hekime silah çekmişlerdir. Pazar sabahına dek 4.5-5 saat süren bu baskın ve saldırı süresince hekimler, personel ve hemşireler bulundukları yerlerde mahsur kalmışlardır. Bu nedenle yapılması gerekli her türlü sağlık hizmeti felce uğramıştır. Böylelikle polis acil servise gelen iki ağır hastanın ölümüne neden olmuş, hastanedeki diğer hastaların da sağlığını tehdit altında bulundurmuştur.

Saldırıya uğrayan hekimler dekanı telefonla aramışlar ve hastaneye yapılan bu insanlık dışı saldırıyı haber vermişlerdir. Asistan ve emekçilerin zorlamasıyla Emniyet Müdüründen hastanenin boşaltılmasını isteyen dekana Emniyet Müdürünün cevabı "gücünüz yetiyorsa siz boşaltın" olmuştur. Bu süre içersinde polisler Kan Bankasına saldırarak, içerdeki emekçileri taramak istemişler ve bir Tıp öğrencisini, "komünist köpek!" diyerek sıkıştırıp tartaklamışlardır.

Ancak sabah 4.30 sıralarında hastane bu polis işgalinden yavaş yavaş temizlenmeye başlamıştır.

Dekan sıkıyönetim komutanına "olayın basına yansımayacağı" yolundaki teminatını yerine getirmiştir. Böylece dekan bir kez daha kimlere hizmet ettiğini kanıtlamıştır. Çünkü Numune Hastanesine polisin yaptığı bir saldırı ilk değildir. Bundan kısa bir süre önce Genel Cerrahi Servisinde 3 asistan polis tarafından saldırıya uğramıştı. Ancak dekan kendi asistanı, hastane personeli, emekçiler, öğrenciler ve hastalarının ölüm tehdidi ile karşı karşıya kaldığı bu olayda da düzenin koruyuculuğunu yapmış ve "devlet otoritesinin sarsılmaması için" olayı örtbas etmeye çalışmıştır.

Pazartesi günü akşam üzeri Tabipler Odasının düzenlediği basın toplantısından önce Oda Yönetim Kurulunun kendi içinde yaptığı tartışmalarda sosyal-faşist başkan "biz polis kurumunun tümüne karşı değiliz, onları karşımıza alamayız." "Bu saldırıyı yapan birkaç sarhoş polistir." Biz polisin tümünü karşımıza almamakla Emniyet Müdürünün, olaya neden olan polisler hakkında açtıracağı soruşturmada onu desteklemiş olacağız." demiştir. Yönetimdeki diğer demokrat asistanlarla tartışma sonucu silahlı kişilerin hastane içine alınmamasını istemiş bunun karşısında da sosyal-faşist başkan "bundan sonra hastaneyi polis yerine jandarma korusun, güvenliğimizi ordu sağlasın" diyerek polis ve ordunun bu düzenin sömürüsü ve talanını sürdürebilmesi için halkımıza saldırı güçleri olduğunu gizlemek istemiştir.

Bu olay üzerine Devrim Yolunda Gençlik taraftarı gençler ve Tüm-Sağlık Der taraftarları hemen olayı protesto ve teşhir faaliyetine başlamışlar, Adana çapında sağlık emekçileri ve hekimler arasında yoğun bir çalışma sürdürmüşlerdir.

işçi

Baş.ta.sa.4'de

Bugün işçi sınıfımız kendisine yol gösterecek bir partiye, bu partinin ideolojik ve siyasi çizgisinin bir ürünü olarak sınıf sendikacılığı çizgisine, bu çizgi doğrultusunda örgütlenen ve mücadele eden sınıf sendikalarına, DSM'lere sahiptir. Bu nedenle de bugünkü sahte alternatiflerin, ömrü çok kısa olacaktır.

Artık burjuva sendikaları dağılma ve parçalanmadan sahte alternatifler de kurtaramayacak, gelişen sınıf sendikacılığı hareketi sendika ağalarını ve her soydan burjuva sendikacılığını, sendikal hareketten tasfiye edecektir.

Şavşat

Baş.ta.sa.1'de

Faşist diktatörlüğün resmi ve sivil cinayet mangaları işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin devrimci mücadelesini bastırmak, faşizmin tecrit olmasını engellemek ve emekçi sınıfları düzenin uysal köleleri haline getirmek için var güçleri ile saldırmakta, cinayet ve katliamlar düzenlemektedirler.

Ama hiçbir katliam ve cinayet onları çöküşten ve yok olmaktan alıkoyamayacaktır. Eli kanlı katiller yakalarını emekçi halkın elinden kurtaramayacak, hak ettikleri cezayı göreceklerdir.

MİT, Kontr-gerilla, Jandarma Komando Birlikleri, Siyasi Polis, Toplum Polisi gibi resmi cinayet yuvaları ve MHP, ÜGD gibi sivil cinayet mangaları işçi sınıfının ve emekçi halkın demir yumruğu altında dağıtılacaktır.

Bunu hiçbir güç engelleyemeyecektir.

Ecevit

Baş.ta.sa.1'de

GERÇEKLER VE YALAN

Ecevit, Kürt halkının kendi iradesi ve gönül rızasıyla bugünkü devletin çatısı altında yaşamayı kabul ettiğini söylemektedir. Hem de elli seneden beri Kürt halkına yönelen bunca katliama, soy kırıma, zora dayanan asimilasyon politikasına rağmen bunlar söylenebiliyor. Demek ki, Kürt halkı kendi gönlünün rızasıyla "beni gelin katledin" diyormuş ! Türk komprador burjuvazisi ve toprak ağalarının şoven, ırkçı, gerici ulusal politikası ortadadır. Bunu hiçbir demagojik propaganda örtbas edemez. Tüm ulusal hak ve dil eşitsizliklerin varlığının sürdüğü bir ortamda, Kürt halkının kendi kaderini tayin etmesi zorla engellendiği bir dönemde Kürt halkının kendi rızası ve iradesiyle Türk halkıyla aynı devletin çatısı altında yaşamaya razı olduğu nasıl söylenebilir ?

Ecevit güya Kürt halkıyla Türk halkının arasındaki çatışmadan yana değil' Ve emperyalistlerin halkları "böl, yönet" politikasına karşı; Kürt halkının kendi kaderini tayin etmek için yürüttüğü mücadeleyi petrolü bölüşmeye çalışan emperyalistlerin oyunu olarak göstermeye çalışan Ecevit, gerçekte, emperyalistlerin halkları bölüp parçalayan politikasının destekleyicisidir. Çünkü emperyalistler ezilen ve sömürülen halkları birbirlerine düşürmek, ortak düşmanları emperyalist sisteme karşı birlikte mücadele etmelerini engellemek için içlerinden birine (ki Türkiye'de bu Türk ulusudur) ulusal imtiyazlar tanıyarak diğer ulus üzerinde ulusal sömürü ve baskıyı kurmaya çalışır. Her şeyden önce emperyalizmin böl ve yönet politikasına karşı çıkmak için emperyalizmin, uluslar arasında yarattığı ulusal ayrıcalıkları yok etmek gerekir. Emperyalistler, aralarında çatışmaya girdikleri anda da bu ulusal ayrılıkları kendi menfaatleri için istismar ederler. Ama bu doğrular Ecevit'in haklo olduğunu göstermez. Ecevit, izlediği siyaset gereği, emperyalistlerin böl ve yönet politikasına karşı olması, maddi olarak imkansızdır. Aksine o bu politikanın Türkiye'de uygulayıcısıdır. Çünkü emperyalistlerin çeşitli ulustan halkları birbirine düşürmek için ezen ve ezilen ulus ilişkilerinin yaşatmasını destekleyenlerin böl ve yönet politikasına karşı olması için ilk önce Türk ve Kürt ulusu arasındaki ezen ve ezilen ulus ilişkilerine son verilmesinden, iki ulus arasındaki ulusal hak ve dil eşitsizliklerinin ortadan kaldırılmasından, iki ulustan halk arasında fiili ulusal eşitsizliğin dışında ulusal ayrıcalık diye hiçbir şey tanınmaması ve ulusal ayrılıkların yok edilmesinden yana olması gerekir. Oysa Ecevit Mustafa Kemal'in ırkçı şoven gerici ulusal politikasına dört elle sarılıyor, Kürt halkı üzerinde Türk gerici sınıflarının şoven, ırkçı, zora dayanan asimilasyon politikasını sürdürüyor. Kürt halkının ayrı ulus teşkil ettiğini dahi inkar ediyor. Hem Kürt halkını, zorla bugünkü gerici devlet içerisinde yaşatmaya mecbur kılacaksın, hem Kürt halkının kendi kaderini tayin edilmesini önleyen ırkçı şoven, faşist, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının gerici politikasını takip edeceksin, hem de kalkıp, halkların emperyalistler ve gericiler tarafından bölünmeye çalışıldığından yakınacaksın ! Bu demagoji ve sahtekarlıktan başka bir şey değildir.

Ecevit'in Türk ve Kürt halkının birliğinden yana olması için bu iki ulustan halk arasındaki tüm ulusal eşitsizliklerin ortadan kaldırılmasına taraftar olması gerekir. Çünkü emperyalistler iki ulustan halkın arasındaki güvensizliği, birbirlerine karşı düşmanca tavır almalarını bu ulusal eşitsizliklere dayandırıyor. Emperyalistlerin bu politikasını boşa çıkarmanın tek yolu halklar arasındaki ulusal eşitsizlikleri yok etmek, ezilen ve sömürülen ulusların birbiri arasındaki ezen ve ezilen ulus ilişkilerine son vermek gerekir. Bu ortam sağlanmadıkça halkların birliğinden bahsetmek yalandır. Ve demagojiden başka bir şey değildir.

Uluslararası, ulusal hak ve dil eşitsizlikleri devam ettikçe, Kürt halkı üzerinde aşırı gerici, ırkçı, faşist ve şoven politika sürdürüldükçe iki ulustan halkın birliği sağlanamaz. İki halkın birliğinin en önemli engeli Kürt halkı üzerindeki ulusal baskıdır.

ECEVİT VE GERİCİLERİN DİLİNDEKİ BÖLÜCÜLÜK

Ecevit'e göre Türk komprador burjuva ve toprak ağalarının emperyalizme dayanan faşist ırkçı, şoven politikasına karşı çıkmak, zorla ve baskıyla aynı devlet çatısı altında yaşamaya razı olmamak halklar arasındaki birliği parçalayıp bölmek demektir. Ecevit ve gericilerin dilindeki bölücülük işte budur. Sözde emperyalistlerin oyununa gelmeyelim yaygaraları altında emperyalistlerin baskı ve sömürüsünü kolaylaştıran uluslar arasında eşitsizlikler, ulusal baskılar yaşatılmaya çalışılıyor. İşte bu politikayı savunmaktır emperyalistlerin oyununa gelmek. Asıl emperyalistlerin oyununa gelen ve onların çıkarı doğrultusunda politika yürüten Ecevit'tir. Dolayısıyla Ecevit sadece Türkiye halkının değil, Ortadoğu halkının birliğini parçalayıp bölen emperyalist ve gerici politikadan yanadır. Ortadoğu'nun hammaddelerini (petrol başta olmak üzere) yağmalayan emperyalizmin giriştiği halkları bölme politikasının takipçisi ve yürütücüsü Ecevit'tir. Ecevit, Kürt halkının kendi kaderini tayin etmek için yürüttüğü demokrasi mücadelesinin emperyalistlerin petrol kavgasına dayandığını söyleyebiliyor. Oysa olaylar emperyalistlerin petrol kavgasının destekleyicisi olanın halkların demokrasi mücadelesi değil, Ecevit'in izlediği emperyalizm yanlısı politikanın olduğunu gösteriyor

SAHTE BAĞIMSIZLIKÇILAR DA SAHNEDE

Bitlis'te Ecevit'in yanı sıra boy gösteren diğer gerici gruplar da Kürt feodal-burjuva hareketleriydi. Sözde sömürgeciliğe karşı olduğunu ilan eden bu Kürt feodal-burjuva gerici sınıfları, toprak devrimine ve feodalizmin tasfiyesine dayanmayan sömürgeciliğin biçimsel değişikliğini amçlayan sloganları ön plana çıkardılar. Bunlar, Kürt gericiliğini hedef alan Kürt yoksul köylülüğünün toprak ve özgürlük talebini dile getiren sloganları atmamaya özen gösterdiler.

Kürt gericiliğinin ve Kürdistan'daki feodal-komprador sınıfların tasfiyesini amaçlamadan Kürt halkının gerçek anlamda kaderini tayin etme hakkının gerçekleşmesi sözkonusu değildir, ve olamaz. Toprak ve özgürlük talebini arka plana atanların tek gayesi, sözde biçimsel bir ulusal bağımsızlıkla yetinmek, esasta ise emperyalist siyasi ve ekonomik ilhakı devam ettirmektir. Oysa Kürt halkının kendi kaderinin tayin hakkının gerçekleşmesi ve gerçekten siyasi bağımsızlıklarına kavuşması her türden emperyalizme ve komprador kapitalizme ve toprak ağalarına karşı mücadeleyle ancak elde edilebilir. Kürt halkı, sahte sömürgecilik palavraları arkasında emperyalizme bağımlı kukla bir Kürt devletinin oluşturulmasını amaçlayan, gerici mücadeleye omuz vermeyecektir. Çünkü bu mücadele sonucunda da Kürt halkının sömürülmesi, ve baskı altında tutulması devam edecektir. Tek değişen şey, Kürt komprador ve toprak ağaları ayrı bir devlet altında örgütlenmiş olacaklardır. Bu işte Kürt halkının en küçük çıkarı yoktur. O, hem bir taraftan zorla bugünkü faşist devlet altında tutulmasına karşı mücadele verecek hem de kukla Kürt devletinin yaratılmasını amaçlayan gerici girişimlerin karşısında yer alacaktır.

Kürt halkı, ne Ecevit'e, ne de Kürt gerici feodal-burjuvazisine inanmaktadır. Bunların, kendi menfaatine uygun ulusal politika izlemediğini bilmektedir. Gerici menfaat çatışmaları için Kürt halkının üzerindeki ulusal baskının istismar edilmesi kimseyi aldatamayacaktır.

Kürt halkı, ne zorla faşist-feodal diktatörlük altında yaşamayı kabul edecek; ne üzerindeki ırkçı, şoven Türk komprador-feodal sınıfların faşist ulusal baskısına boyun eğecektir. Ve ne de emperyalistlerle kader birliği eden toprak ve özgürlük mücadelesini ezmeye çalışan sözde sömürgeciliğe karşı tavır alan, gerçekte ise emperyalizmin siyasi ve ekonomik ilhakının temellerini oluşturan Kürt feodal-burjuvalarının sahte ulusal hareketinin peşine takılacaktır.

Kürt halkı, toprak devriminin temelleri üzerinde ve ulusal eşitsizlikleri ortadan kaldırmayı hedefleyen politikadan yana Türk halkıyla kuracakları devrimci demokratik birliklerle ortak düşmanları her türden emperyalist ve Türk ve Kürt feodal-komprador sınıflara karşı mücadele ediyor ve mücadele edecektir. İki ulustan halkın bu mücadelesinde, Türkiye proletaryası, tek bir Komünist Partisinin çatısı altında birleşerek önderlik etmektedir ve her türlü gerici ulusal politikalarını boşa çıkaracaktır. Böylece gerçek sömürgecilik demek olan emperyalist sömürgeciliğe tümiyle son verecektir.

Kürt halkı da, Marksizm-Leninizmin ışıklı yolundan yürüyerek ulusal ve sosyal kurtuluşuna kavuşacaktır. Bunu ne gerici Türk komprador ve feodal sınıfları, ne onların menfaatini gözeten politika takip eden Ecevit, ne de Kürt feodal-burjuvaların sahte ulusal bağımsızcı ve sahte anti-sömürgeci yaygaraları durdurabilecektir.

OKUYUCU MEKTUBU

MHP, ilimiz Yozgat'ta, Kahramanmaraş'ta yarattığı olayların bir benzerini yaratmak istiyor. MHP'li faşistler 20 Nisan'da, taraftarlarını peşlerine takarak şehirdeki birçok işyerini tahrip ettiler. Daha sonra devrimcilerin oturdukları çayevini ve Halkevini taş yağmuruna tuttular. Bu olaylar sırasında 25 işyeri yağmalanmış ve bütün demokratik derneklerin camları kırılmıştı.

MHP'li faşistler daha sonra okullarda devrimci öğrencilere saldırılar düzenlediler, lisede bir hafta boyunca terör estirdiler. Ayrıca okul pansiyonuna saldırı düzenleyerek bir öğretmeni öldürmek istediler, ama bu saldırı sırasında kendi silahlarından çıkan bir kurşunla kendi militanlarından, birini katlettiler. Yine de yalancı şahitlerle suçu öldürmek istedikleri öğretmenin üzerine atarak onun tutuklanmasını sağladılar.

Daha sonra, Yozgat'ı "pilot bölge" olarak ilan etmiş olan Türkeş ilimize geldi. Faşistler bu vesileyle de şehirde yeni olaylar çıkarmaya çalıştılar. Ama halkın devrimciler önderliğinde şehrin bütün bölgelerinde Halk Komiteleri kurarak örgütlenmesi ve olası bir saldırıya karşı tedbir alması sonucu faşistler istediklerine ulaşamadılar.

Son olarak Maraş'taki, oyunun benzerini oynamaya çalıştılar. 17 Temmuz'da kendi İl Başkanlıklarına, bomba koydular. 17 Temmuz günü Yozgat'ın pazarıdır ve bugün çok sayıda köylü şehire iner. Ama bu yolla da amaçlarına ulaşamadılar. Devrimciler onların bütün oyunlarını boşa çıkartacaklardır.

YOZGAT'TAN
bir grup devrimci

Orman

Baş.ta.sa.1'de

köylülere taşıma parası olarak yeni ve altından zor kalkacak yükler getirmiştir. Yalnızca bu yeni masraf kapısı bile köylülerin ürünlerine verilen % 35 zammı baştan alıp götürmektedir.

Bütün bunların yanı sıra köylülere ödenen primlerde de indirim yapılmıştır. Kısacası hakim sınıflar köylüleri sömürü dişlileri arasına sıkıştırırken, kârlarına kâr katmayı ve köylülerin elinden ürünleri yok pahasına almayı hesaplamışlardır.

Ama yoksul orman köylüleri orman işletmesinin ve mütahitlerin azgınca sömürüsü karşısında proleter devrimcilerin önderliğinde direnişe geçmişlerdir. Bütün ormanlarda kesim durdurulmuştur.

Direniş şu talepler doğrultusunda başlamıştır.

1- 1 m^3 orman ürünü için köylülere ödenecek ücret 800-1000 liraya çıkarılmalıdır.

2- Orman köylülerine, yakacak ve diğer ihtiyaçlar parasız verilmelidir.

3- Krediler, mütahitlere değil, yoksul orman köylülerine verilmelidir.

4- Orman işletmelerinde çalışan köylülerin ve orman işçilerinin sendika ve kooperatiflerde örgütlenmesinin önündeki bürokratik önlemler kaldırılmalıdır.

5- Temel tüketim maddelerine yapılan zamlar geri alınmalıdır.

DİRENİŞ HER TÜRDEN GERİCİNİN SALDIRILARI İLE KARŞILANIYOR

Bu talepler doğrultusunda orman köylülerinin başlattığı direniş kararlı bir biçimde sürerken sıkıyönetimin, orman işletmesinin ve mütahitlerin saldırılarıyla karşılanılmıştır. Gerici güçler bütün çabalarıyla direnişi bastırmak için el ele vermişlerdir.

İşletme ve mütahitler köylüleri bölmeye çalışmakta, onlara yakacak odun vermemekle tehdit etmekte zaman zaman da sahte vaatlerle direnişçi köylüleri aldatmaya çalışmaktadırlar.

Ama gericilerin bütün saldırıları orman köylülerinin kararlılığı karşısında iflas etmektedir. Her saldırı köylüler arasında birlik ve dayanışma ruhunu güçlendirmekte ve kalıcı örgütlenme isteklerini kamçılamaktadır.

Basına Açıklama

Karadeniz'in fındık üreticileri kendilerini hiçe sayan, açlığa ve yoksulluğa mahkum edenlere bu türden uygulamalara karşı 1960'lardan beri mücadele etmiş ve birçok şanlı ümcadele örneğine sahiptir. Fındık üreticisini aldatabilmek, gerçekleri gizleyebilmek için tüm halk düşmanları büyük çaba harcamaktadırlar. AP'sinden, MHP'sine kadar TİP'inden TİKP'sine kadar tüm kadar tüm karşı-devrimciler emekçi kitleleri bu düzene bağlama yarışına girmiş durumdalar.

Fındık üreticisini açlığa ve yoksulluğa mahkum eden üreticileri düzenin düzenin kurtarıcısı durumuna getirmeye çalışan tefeciler, kompradorlar ve emperyalistler taban fiyatlarını belirleyemez.

Fındık taban fiyatını en başta yoksul köylülük ve küçük üreticiler belirlemeli, bugünkü durumda 70.- TL. olmalıdır.

Üreticilerin, tefecilere (Fiskobirlik'de dahil) ve bankalara olan borçları iptal edilmeli, ipotekler kaldırılmalıdır.

Trabzon YDGD
Ordu YDGD
Giresun YDGD
Eynesil YDGD
Sürmene YDGD
Bekişdüzü Halk-Der

Fındık

Baş.ta.sa.1'de

nın son derece yüksek olduğundan bahsettiler. Ama hepsi de gene koro halinde bunun bir seçim yatırımından başka bir şey olmadığını söyleyerek fındık yetiştiricisi küçük köylüleri aldatmaya çalıştılar. Hele bunlardan TKP ve TİKP revizyonistleri o kadar ileri gittiler ki, üreticilerin yeni taban fiyatlardan çok memnun olduğunu söyleyerek, halk düşmanı yüzlerini iyice gözler önüne serdiler.

1 KİLO FINDIĞIN MALİYETİ

Bütün bu gerici mihraklar bu tip bir propaganda ile CHP reformistlerini, halktan yana, küçük üreticiden yana olduğunu özellikle belirtmeyi ihmal etmediler. Halbuki CHP reformist iktidarı tıpkı AP ve MC hükümetleri gibi buhranı halkın sırtına yıkmayı temel bir politika olarak almıştır ve bunu uygulamaktadır. Tarım ürünleri taban fiyatlarının düşük tutulacağına dair IMF'ye güvence vermiştir. Bunun bir sonucu olarak da buğday ve tütün taban fiyatlarını son derece düşük tutmuştur. Aynı şekilde fındık taban fiyatları da düşük olarak ilan edilmiştir. Çünkü 1 kilo fındığın üreticiye, maloluşu bile, bugün ilan edilen taban fiyatlarının çok üstündedir. (1 kilo fındığın fındık yetiştiricisi küçük köylüye maloluşu 50 liradır) Buna rağmen Ecevit hükümeti fındık taban fiyatlarını 37.5 lira olarak açıklamıştır. Bu fındık yetiştiricisi, küçük üreticiye ölme ama sürün demekten başka ne anlama gelir?

Üstelik tarım girdi fiyatlarındaki artışı ve temel tüketim maddelerindeki artışı da gözönüne alırsak CHP hükümetinin fındık taban fiyatlarını emperyalistlerin ve komprador burjuvazinin politikasına uygun olarak son derece düşük tuttuğu üreticileri bu yıl da açlık ve yoksulluğa mahkum ettiğini görülecektir.

Fındık yetiştiricisi küçük üretici fındık taban fiyatlarının 70 TL olmasını istiyordu ve proleter devrimciler ve bazı demokratik hareketler de fındık üreticisinin bu haklı talebini savunuyordu. Ve bugün de savunmaktadır.

CHP gericileri de dahil olmak üzere bütün faşist ve sosyal-faşist partiler böylece kapitalizmin buhranının faturasını emekçilere ve fındık üreticilerine kesmede ve onları açlığa ve yoksulluğa mahkum etmede bir kez daha birleşmişlerdir.

GÖZLERDEN GİZLENMEYE ÇALIŞILAN SÖMÜRÜ VE BASKI

Bu gerici partiler sadece ilan edilen taban fiyatlarının yüksek olmasından bahsederek değil, aynı zamanda fındık üreticileri üzerindeki baskı ve sömürü çemberini gizleyerek, bu sömürü ve baskının devamından yana olduklarını da gözler önüne sermişlerdir.

Bugün fındık üreticileri üzerindeki ve diğer küçük üreticiler üzerindeki sömürü ve baskı sadece tarım ürünlerini taban fiyatlarının düşük tutulması ile gerçekleşmemektedir. Bu sömürü ve baskının sadece bir parçasıdır. Komprador-feodal düzen ve onun bütün ekonomik ve siyasi kurumları fındık üreticileri de dahil olmak üzere bütün küçük üreticileri tam bir kıskaç altına almıştır. Küçük üreticiler kapitalist ve yarı-feodal üretim ilişkilerinin çemberi altında ezilmekte, her yıl binlerce küçük üretici küçük üretim araçlarından, ve toprağından olmaktadır. Fındık üreticilerinin birçoğu bu sömürü ve baskı çemberinin bir sonucu olarak her yıl yüzlerce fındık bahçesini kaptırmakta, bu bahçelere ipotekler vb. yollardan el konmaktadır. Tefecilik milyonlarca fındık yetiştiricisi küçük üreticinin ocağına incir ağacı dikmektedir.

İşte fındık yetiştiricisi küçük üreticilerin, mücadele ile mezara gömecekleri bu sömürü ve zulüm düzenidir ve bunun yukarıda saydığımız gerçekleşme biçimleridir.

Bütün gerici ve faşist partilerin gözlerden gizlemeye ve emekçi halkı aldatmaya çalıştıkları gerçekler de bunlardır.

Fındık üreticisi küçük köylüleri daha iyi yaşama koşullarına ve daha yüksek taban fiyatlarına ancak bütün halkla, birlikte mücadele ettikleri takdirde sahip olacaklardır.

Son gelişmeler bu gerçeği bir kez daha ortaya koymuştur.

işçi köylü mektupları

İZMİT

TİKP'li sosyal-faşistlerin sahte anti-emperyalist kampanyası İzmit'te de fiyasko ile sonuçlandı. Etraflarındaki tecrit zincirini kırmak, yırtılan maskelerini tamir ederek, açığa çıkan karşı-devrimci suratlarını gizleme amaçları tamamen tersine döndü. Gittikleri her yerden, mahalle ve kahvelerden kovuldular.

TİKP'li hainler propaganda yapmak, gece bileti satmak için gittikleri her yerde karşılarında kitlelerle sımsıkı birleşmiş olarak Halkın Kurtuluşu taraftarlarını buldular. Proleter devrimciler güçlü bir kampanya yürüterek duvar gazeteleri, bildiriler, duvar yazıları ve sözlü propaganda ile bu hainler çetesini deşifre ettiler. Öyle ki Aydınlıkçılar artık kitlelerin karşısına gelecek cesareti kendilerinde göremediler. Fareler gibi gizliden gizliye evleri dolaşarak feodal ilişkilerden yararlanarak bilet satmaya çalıştılar. Halkın Kurtuluşu taraftarları da ev ev dolaşarak onları teşhir ettiler. Halk biletleri ya attı ya yırttı ya da parasını geri aldı.

İZMİT'ten
bir grup Devrimci

BALIKESİR

Balıkesir'in Macarlar köyü yoksul ve az topraklı emekçilerin oturdukları bir köydür. Köylüler, yılda 8 aylarını ağa topraklarında çalışarak geçirirler. Sigorta, sendika işgüvenliğinden yoksun bir biçimde 12-14 saatlik çalışmalarının karşılığında 80 lira günlük ücret alırlar. Bundan iki ay önce köylüler, ondördü küçük çocuk olmak üzere 18 evladını ağa kızının ehliyetsiz olarak kullandığı traktörün devrilmesi sonucu bir iş cinayetinde kaybetti.

Olayın duyulmasından hemen sonra biz yurtsever devrimci gençler 150 kişilik bir grupla köye gittik ve köylülerin acılarına ortak olduk, onlara bu olayın altında yatan gerçekleri anlatmaya çalıştık.

Aynı günlerde TÖB-DER'in yönetiminde bulunan sosyal-faşistler köyden kimsenin haberi olmadan para toplamaya kalktılar. Ama proleter devrimcilerin kendilerini teşhir etmesi üzerine bu çabalarına son verdiler. Macarlar Köyü'nün yoksul emekçileri iş cinayetinden kırk gün sonra bizi köylerine davet ettiler. 30 kişilik bir grupla köye gidince, TKP, TİP'lilerin gazete dağıtmaya çalıştıklarını ama köylülerin onların gazetelerini yırtıp atması ve köyden kovması üzerine başları önlerinde köyden ayrıldılar. Bu karşı-devrimciler bu olaydan kısa bir süre önce Macarlar köyünden altı emekçinin İGD'li olmayı kabul etmedikleri için Orman Tamirhanesine almamışlardı. Orman Tamirhanesinin yönetimi TKP'lilerin elindedir.

Köy halkı bu karşı-devrimcilerin yüzünü çok iyi gördüklerini ve onların tecrit edilmesine yardım edeceklerini belirttiler.

BALIKESİR'DEN
yurtsever devrimci gençler

GELİBOLU

Gelibolu'da 27 Şubat gecesi bir faşist öldürdükleri iddiasıyla 5 devrimci arkadaşımız tutuklanmıştır. Bu 5 arkadaşımız 4 aydan beri Çanakkale'de tutuklu olarak bulunmaktadırlar. Oysa Gelibolu halkının büyük çoğunluğu öldürülen Muharrem Sabutay'ın devrimciler tarafından değil de faşist Hüseyin Kiraz (Belediye Reis Vekili)'nin oğlu Mustafa Kiraz tarafından öldürüldüğünü bilmektedir. Olay yerinde faşistlerden başka şahit yoktur ve faşistler de olaya önce "Muharrem asker kurşunu ile öldürüldü" diyerek askerliğini yapmakta olan bir arkadaşımızın üzerine atmak istemişlerdir. Olay yerinde yapılan keşif ve otopsi raporları merminin çok yakından (3-5 metreden) atıldığını göstermektedir. O sırada arkadaşlarımızın ölen faşiste uzaklığı 40 metredir. İş bununla da kalmamış mahkemede şahit olarak ifade veren faşistler birbirini tutmayan ifadeler vermişlerdir. Olayın tezgahlayıcısı Hüseyin Kiraz ise mahkemeye şahit olarak gelmemektedir.

Öldürülen faşistin Hüseyin Kiraz'ın kızıyla ilişkisi vardır ve Hüseyin Kiraz bu ilişkiyi onaylamamaktadır. Olay gecesi öldürülen faşist ile Hüseyin Kiraz'ın oğlu Mustafa Kiraz kahvede karşılaştıklarında Mustafa Kiraz öldürülen faşiste, sert sert bakmış ve kalkıp gitmiştir. Bundan 1.5 saat kadar sonra faşist vurulmuştur. Olay yerinde görünürde olmamasına rağmen Hüseyin Kiraz nereden haber almış ve arabasıyla gelmiştir? Ayrıca faşist hastaneye araba ile götürülmesine rağmen geç götürülmüştür. Oysa hastane olay yerine normal yürüyüşle 5 dakikalık bir mesafededir.

Kendi cinayetlerini devrimcilerin üzerine atmak isteyen faşistlerin bu çabasını engellemek için savcılar hiçbir girişimde bulunmamakta ve arkadaşlarımızın içerde yatması için duruşmaları sürekli ileri tarihlere atmaktadır.

GELİBOLU'dan devrimciler

GÜMÜŞHACIKÖY

Biz, tütün emekçilerine açlık, sefalet, yokluktan başka bir şey vermeyen bu düzen bizleri açlıkla tehdit ediyor. Gıda maddelerine her gün yeni zamlar geliyor. Bir yıl gece gündüz demeden çalışarak ürettiğimiz tütünümüzün fiyatının belirlenmesinde söz ve karar sahibi değiliz. Fiyatlar IMF ve Dünya Bankası gibi örgütler tarafından saptanıyor, bu fiyatlar da eksperin vicdanına bırakılıyor. Bir kilo tütün yaklaşık 82.5 liraya mal olurken, baş fiyat 85 lira oluyor. Baş fiyata da tütününü verenlerin sayısı çok az. Tütünden başka hiçbir şey üretemeyen emekçilerinin ürünleri 25 liraya kadar düşürülüyor.

Fiyatlar böylesine düşük tutulurken, diğer yandan yeni yeni vergiler geliyor, tek koçan sistemi uygulanarak vergi daha da artırılıyor. Son zamanlarda avans verilemeyeceği de açıklanıyor. Bunlar yetmiyormuşcasına yok pahasına aldıkları tütünümüzün parası da derhal vermiyorlar. Yeni tütüm mevsimi geldi. Geçen yılın tütün paralarını alamadık, borçlulara gözükmemek için çarşıya dahi çıkamıyoruz. Bizi her yönden baskı altına alan bu düzene karşı HALKIN KURTULUŞUNUN tutarlı tavrı bizleri güçlendiriyor. Bizim sorunlarımıza yer veriyor.

İşçi sınıfının, emekçi halk kitlelerinin kurtuluş mücadelesine önderlik eden HALKIN KURTULUŞU'NA inancımız tamdır. Tütün emekçileri olarak tüm gücümüzle mücadele edeceğiz.

GÜMÜŞHACIKÖY'DEN
Tütün Emekçileri

İSVİÇRE

Bizler yurt dışında çalışan işçiler olarak büyük bir kesimimiz bugüne kadar, ülkemizde gelişen siyasi ve ekonomik bunalımın sorumlusu olarak çeşitli siyasi partileri ve onların hükümetlerini görüyorduk.

Elbette ki bunun doğru bir yanı vardı. Ancak biz esaş sorunun emperyalizme bağımlı komprador-feodal düzenden kaynaklandığını kavrayamamıştık. Bugün bu gerçeği giderek kavramaktayız. Bir avuç kapitalist ve toprak ağasının vurgun ve soygunları uğruna milyonlarca işçi ve emekçiyi iliklerine kadar sömürmesi yetmiyormuş gibi biz yurt dışında çalışanları, kapitalist Avrupa ülkelerine sürgün etmeleri elbette onların sömürü ve baskının sorumluları olduklarını göstermektedir.

Dün faşist MC, bugün reformist CHP hükümeti, biz yurt dışında çalışan işçileri aldatmak ve peşine takmak için ta buralara kadar bakan ve yetkililerini gönderdiler ve gönderiyorlar. Sakat kalma ve hastalanma pahasına kazandığımız paramıza türlü oyunlarla ve sahte vaazlarla el koymaktadırlar. Nitekim büyük bir miktarda döviz gönderdik.

Burada hemen soralım. Gönderdiğimiz dövizler nerede? Kimin hizmetine sunuldu? Kim yararlandı bizim gönderdiğimiz paradan? İşçiler ve emekçiler mi? Hiçbir demagoji bizim paralarımızın bir avuç sömürücü kapitaliste kredi olarak, vergi iadesi olarak, teşvik tedbiri olarak ödendiğini, peşkeş çekildiğini gizleyemez. Egemen sınıflar, bu dövizlerle işçi ve emekçilerin daha fazla sömürülmesini sağladılar. Bizim ailelerimiz, çocuklarımız da bu sömürünün yükünü çekenlerden.

Bu somut gerçeklerin ışığında kimin dost kimin düşman olduğunu, sırtımızdan geçinen zalimlerin kim olduğunu her geçen gün daha iyi kavramaktayız.

İsviçre'den bir grup
işçi adına H.Kaya

İSKENDERUN

17 Temmuz günü İskenderun Sanayi Sitesinde gazete satan YDGD taraftarlarına saldıran polis, devrimcilerin üzerine ateş de açmıştır. Hedef gözeterek açılan ateş sonucunda bir YDGD üyesi yaralanmıştır. Karakola götürülen başka bir YDGD üyesi kız arkadaş da ağır hakaretlere maruz kalmıştır. Polis bu tutumunu hasıraltı edebilmek için sahte evraklar düzenleyerek, vurdukları YDGD üyesinin kendilerine silah çektiğini iddia etmişlerdir. Ama devrimciler polisin saldırılarını teşhir ederek gerçekleri açıklamışlardır.

İSKENDERUN'DAN
YDGD üyeleri

İZMİR

Polis tarafından afiş asıyor gerekçesiyle gözaltına alınıp, 5 saat boyunca sürekli işkenceye tabi tutulan devrimcilerden biri. İşkence gören devrimci adli tıptan 7 gün işte çalışamaz diye rapor aldı. İşkenceci polisler savcılığa şikayet edildi. Savcı "vazgeç kardeşim, bir şey elde edemezsin. Kimi kime şikayet ediyorsun" dedi.

Polis devrimcilere işkence yaptı

24 Temmuz günü İzmirde Buca Ufuk mahallesinde afiş asan devrimcilere saldıran polis, hiçbir uyarıda bulunmadan, ve hedef gözeterek devrimcilerin üzerine ateş de açtı. Saldırı sırasında iki devrimciyi yakalayan polis, polis arabasının içinde ve 1. Şubede işkence yaptı. Devrimcilerden birinin kafatası çatladı. Beş saat süren işkence sırasında devrimciler falakaya yatırıldı.

Faşistlerin kontrolu altında bulunan Buca-Ufuk mahallesinde bulunan karakolda görevli polisler de MHP ve ÜGD ile işbirliği içindedirler.

Yurtsever Devrimci Mühendis ve Mimar hareketinin temsilcileri İskenderun'da toplandılar

Yurtsever Devrimci Mühendis ve Mimar hareketinin temsilcileri İskenderun'da toplandılar. 9 bölgeyi temsilen 48 temsilcinin katıldığı toplantıda YDMM hareketinin örgütlenme sorunları, sendikalaşma hareketi ve TMMOB'nin son direniş kararı tartışıldı.

Çeşitli bölge temsilcilerinin görüşlerini belirtmelerinden sonra, YDMM hareketinin mümkün olan en geniş yurtsever ve devrimci, demokrat mühendis ve mimar kesimini kapsaması için görüş birliğine varıldı. YDMM hareketinin Ulusal Demokratik Halk Devriminden çıkarı olan ve bunun gerçekleşmesi için çalışan unsurlardan oluşmuş TMMOB muhalefet hareketi olduğu kararına varıldı.

Daha sonra sendikalaşma sorunu tartışılarak, bugünkü şartlarda sendikalaşma mücadelesinin kavranması gereken yegane halka olduğu karara bağlandı. Bu konuda somut eylem programı tartışıldı.

TMMOB'nin almış olduğu direniş kararının kitlelerin talebinin ve mücadele azminin çok gerisinde kaldığının vurgulandığı toplantıda TMMOB yönetiminde bulunan ortayolcu ve revizyonistlerin sendikalaşma mücadelesi konusunda da inançsız olduğu belirtildi. Bugüne kadar ki yönetimlerin bu konuda kitlelere güvenmek yerine reformcu iktidarlara bel bağladığı açıklandı. Yönetimlerin sendikal haklar için mücadeleyi öne çıkarmak yerine kararnamelere bel bağladıklarının anlatıldığı toplantıda, bugüne kadar 10 kararname çıkarılmış olmasına rağmen mühendis ve mimarların sorunlarının her geçen gün daha da büyüdüğü belirtildi.

Diğer sorunların tartışılmasından sonra İsdemir'den sürülmek istenen üç memur ve üç mühendisin durumları görüşülerek, TMMOB yönetimi ve İsdemir yöneticileri eleştirildi.

Coşkun bir hava içinde geçen toplantı 8 saat sürdü.

URFA

Faşistler Yurtsever Devrimci bir öğretmeni daha katlettiler

Urfa TÖB-DER Şubesinin 12 Martlarda kurucularından olan Reşat Öğe faşist diktatörlüğün yardımıyla, sivil faşistler tarafından katledildi.

Faşist diktatörlüğün gözde örgütü MHP'nin ve faşistlerin Kürdistan'da ve Urfa'da iyice tecrit edildiği bir dönemde, Kürdistan'da MHP'nin yerine almak için tek tek faşist öldürerek sözde "anti-sömürgeci" bir mücadele veren; her eylemleriyle halkın üzerine zulüm getiren faşist-feodal ulusal hain Apocular "eylem"lerine bir yenisini ekleyerek, 25 Eylül 1978'de ÜGD Urfa Şube Başkanı Fehmi Kasanoğlu'nu Cumhuriyet İlkokulu bahçesinde öldürdüler.

Öldürme olayından sonra Urfa Ülkü-Bir'li faşistler bir bildiri yayınlayarak, o dönemde Cumhuriyet İlkokulu Müdürü olan Reşat Öğe'yi hedef gösterdiler.

Daha sonraları Reşat Öğe arkadaşa, telefonla ve mektuplarla tehditler yağdırıldı.

Uzun çabalardan sonra ruhsatlı tabanca taşıma izni alabilen Reşat Öğe'nin ruhsatı kısa bir zaman sonra iptal edildi. Bütün başvurularına rağmen; silah taşıma ruhsatı, emniyet, valilik ve sıkıyönetimce elinden alındı.

Son kez bir başvuru için daha yazdığı dilekçe, valiliğe verilmek üzereyken sivil faşistler boş durmamışlar, faşist diktatörlüğün resmi güçlerinin hazırladığı bu zemini iyi değerlendirmişler, Urfa'nın en kalabalık yerinde Sarayönü semtinde 25 Haziran günü bir kitapçı dükkanında otururken kurşunlamışlardır.

Karnından ve kolundan ağır yaralanan Reşat Öğe, kaldırıldığı Urfa Devlet Hastanesinde ameliyata alındı. Durumunun ağırlaşması üzerine Diyarbakır Devlet Hastanesine kaldırıldı. Bütün çabalara rağmen kurtarılamayarak, 30 Haziran günü öldü.

Reşat Öğe'nin cenazesinin Diyarbakır'dan gelmesini bekleyen kitleler içinde YDÖ, MHP ve yan kuruluşlarının kapatılması, MİT ve Kontr-gerillanın, dağıtılması, faşist propaganda ve örgütlenmenin yasaklanmasını içeren konuşmalar yaptılar. Cenaze törenine 1000'den fazla emekçi katıldı.

Tüm PTT-Der genel merkez seçimlerini Yurtsever Devrimci PTT'liler kazandı

Tüm PTT-Der 4. Olağan Genel Kurulu egemen sınıfların ekonomik ve siyasi saldırılarının arttığı, buna karşılık işçi sınıfı ve tüm emekçi halkın bu saldırılara karşı mücadele bayraklarını yükselttiği bir dönemde yapıldı. Bunun bilincinde olan yurtsever devrimci PTT'liler genel kurulu PTT emekçilerinin düzene karşı yükselen mücadelesinin gelişmesi ve PTT emekçilerinin örgütlenmesinin daha yüksek boyutlara ulaştırılması için ileri bir adım olması için çalıştılar.

Kongre öncesi bütün şubelere, temsilciliklere ve üyelerin yoğun bulundukları illere gidilerek, toplantılarda kongrenin önemi kavratıldı. Yönetim Kurulu bir senelik mücadelenin, tüzüğün yetersiz olduğunu ispatladığını görerek yeni tüzük hazırladı ve toplantılarda tartışmaya sundu. Hazırlanan yeni tüzükte dernek içi demokrasi ve üyelerin söz ve karar sahibi olması ilkeleri daha sağlam temellere oturtuldu.

28 Temmuz'da toplanan Genel Kurul'a 111 delegenin 92'si katıldı.

Kongre daha başlarken DY taraftarı PTT'liler havayı gerginleştirmeye ve karışıklık çıkarmaya başladılar. Delegeler içeri alındıktan sona divan seçimine geçileceği sırada DY tarafından "delegelerin bir kısmının sahte olduğu, bunun için de seçimin yapılamayacağı" ileri sürüldü. Kendilerine genel kurulun yapılabilmesi için divanın seçilmesi gerektiği, itirazların da ancak divana yapılabileceği söylendi. Divan seçimini 50 oyla yurtsever devrimci PTT'liler kazandı. D.Yol taraftarları divan seçimine katılmadılar. D.Yolcular bir taraftan divanı tanımadıklarını söylerken diğer yandan da divana önerge vererek çelişkiye düştüler. Bazı iller de delegelik için yeterli üyenin bulunmadığını söylediler. Kendilerine tutanakların fotokopileri verildi. Ama DY'cular kongreyi dağıtmak için geldikleri için onları ikna etmek mümkün olmadı.

D.Yol taraftarı devrimci PTT'lilerin elinde olan İstanbul Şubesinden 53 delegenin ancak 40'ını getirebildiler. Devrimci PTT'lilerin bütün hesabı kongreyi erteletmek, böylece İstanbul dışındaki delegelerin katılımını azaltarak kongreyi almak üzere yapmışlardı. Ama evdeki hesap çarşıya uymadı. Çünkü D.Yol'un bu provokatif tavırlarının karşısında disiplinli ve kararlı yurtsever devrimciler vardı. Olgun davranarak kavganın çıkmasını engellediler ve genel kurulu başarı ile sonuçlandırdılar. Tüm engellemelere rağmen seçimler yapıldı ve yurtsever devrimci liste 48 oyla seçimi aldı. D.Yol taraftarları seçime katılmadı.

Yurtsever Devrimci Öğretmenler, AEE öğretmeni Recep Taşçı'nın katillerini açıkladılar

Yurtsever Devrimci Öğretmen gazetesi Atatürk Eğitim Enstitüsü Coğrafya öğretmeni Recep Taşçı'nın öldürülmesiyle ilgili bir açıklama yapmıştır. Katliamla yakın ilişkili faşistlerin isimlerinin açıklandığı basın bildirisini yayınlıyoruz:

2 Temmuz günü İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü Sosyal Bilgiler Bölümünün YURTSEVER DEVRİMCİ öğretmenlerinden RECEP TAŞCI, ders verdiği, kürsünün altına yerleştirilen saatli bombanın patlaması sonucu katledildi. Aynı patlamada bir kız öğrenci iki ayağını ve bir kolunu kaybetti. 4'ü ağır olmak üzere toplam 16 öğrenci yaralandı.

Biz, RECEP TAŞCI'nın mücadele arkadaşları olan YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMENLER, bu cinayetin faillerinin açığa çıkarılmasını devrimci sorumluluğumuzun bir gereği saydık. Yaptığımız araştırmalar sonucu elde ettiğimiz somut kanıtlar şunlardır:

1- Cinayetin işlendiği Çarşamba günü sabahı, MHP'nin yan kuruluşu olan ÜGD üyesi ve okuldaki faşist saldırıların elebaşılarından Sosyal Bilgiler Bölümü 2. sınıf öğrencisi Mustafa Soyalıç, Sosyal Bilgiler Bölümü öğrencileri Lütfi Yılmaz ve İbrahim Yıldız dersin başlangıcında sınıfları dolaşarak bombanın konulduğundan, haberi olmayan yandaşlarını sınıflardan ve okuldan dışarı çıkarmışlardır.

2- Katliam günü patlamadan 15 dakika önce, aynı okulun gece bölümü öğrencilerinden olup, Üsküdar Sosyal Sigortalar Dispanserinde çalışan MHP yanlısı ÜGD üyesi Nafiz Toybıyık olayın vuku bulduğu okulun hemen yanında bulunan Göztepe Sosyal Sigortalar Hastanesindeki Akif isimli Doğum Kliniğinde görevli faşist olarak bilinen kişiye telefon ederek "Patlama oldu mu? Kaç kişi öldü?" diye sormuştur.

3- Okulda ikamet etmekte olan Askeri Birliğin, patlama olan binaya uzaklığı; takriben 50 metre kadardır. Bu birliğin kendi güvenliği açısından görevlendirdiği devamlı nöbetçilerin binaya giriş-çıkışları kontrol edememesi imkansızdır.

4- Katliamdan bir gün önce Sosyal Bilgiler bölümü 2-A sınıfında ders yapmakta olan RECEP TAŞÇI'ya, kapıyı açıp içeri giren ÜGD'li faşist Ümral Kasap; elleri arkasında kabadayı ve tehdit eder bir tavırla "bir şey söyleyeceğim" demiş. Recep hocanın söyle demesi üzerine "Askerler çekildi. Can güvenliğimiz yoktur. Biz ülkücüler okul'a gelmiyoruz" dedikten sonra kapıyı çarparak gitmiştir.

Recep hocanın bir gün sonra katledilmesi, bu cinayetin planlı bir tertip olduğunu ve bombanın konulacağından İmral Kasap'ın kesin olarak haberdar olduğunun kanıtıdır.

Sınıflardan öğrenci çıkaran 3 ÜGD'liyi gören, sözü edilen telefon konuşmasından haberdar olan isimleri bizde saklı tanıklar vardır.

Bütün bunlardan sonra yukarda adı belirtilen kişilerin olayla yakinen ilişkileri bulunduğu, bombayı yerleştiren hain elleri kesinlikle, bildikleri ve cinayete ortak oldukları bir gerçektir.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK SİYASİ GAZETE
Sahibi Teoman Göral - Sorumlu Yazışleri Müdürü: Osman Taş - Yönetim Yeri: 2. Beyler, 848. Sok. No: 90/213 Konak /İZMİR - Yazışma Adresi: Teoman Göral P.K. 71 Konak / İZMİR - Abone şartları: Yurt içi 6 aylık 180 TL. Yıllık 360 TL. Yurt dışı iki katıdır. Basıldığı yer: S.S.Tükel Gazetecilik ve Matbaacılık. İZMİR Baskı tarihi: 4 Ağustos 1979

★ TIPKI 1977 SEÇİMLERİ DÖNEMİNDE OLDUĞU GİBİ REFORMİSTLER VE REVİZYONİSTLER HALKIN GELİŞEN ANTİ-FAŞİST MÜCADELESİNİN BASTIRILMASINDA VE SAPTIRILMASINDA TAM BİR İTFAİYECİ ROLÜ OYNUYORLAR

★ ...AMA O GÜNDEN BU YANA KÖPRÜLERİN ALTINDAN ÇOK SULAR AKTI. AYNI OYUNCULAR AYNI OYUNU OYNUYOR. AMA SAHNE DEĞİŞİK

★ BUGÜN EMEKÇİ HALKIN AKTİF VE BİRLEŞİK MÜCADELESİ İLE MHP, MİT, KONTR-GERİLLA, JANDARMA KOMANDO BİRLİKLERİ, SİYASİ POLİS VE TOPLUM POLİSİ GİBİ FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN SİVİL VE RESMİ CİNAYET MANGALARININ DAĞITILMASI YOLUNDA ÖNEMLİ VE İLERİ ADIMLAR ATILABİLİR. VE GİDEREK BU FAŞİST MİHRAKLAR DAĞITILABİLİR.

FAŞİST CİNAYET YUVALARINI DAĞITMANIN TEK YOLU: AKTİF VE BİRLEŞİK MÜCADELE

"İktidara geldiğimizde anaların gözyaşlarını dindireceğiz."

"Eli kanlı katillerin üzerine gideceğiz."

"İşkencecilerden hesap soracağız." vb. vb..

Yukardaki sözler Ecevit'in ve diğer CHP gericilerinin 1977 seçimleri döneminde seçim alanlarında ve kürsülerde kullandıkları sloganların bir kısmıdır.

Revizyonistlerin de yardımı ile CHP gericiliği geniş halk kitlelerinin anti-faşist taleplerini istismar ederek ve parlamentoculuğu çıkış yolu olarak göstererek büyük oranda oy topladı ve 1978 yılı başında AP'den de katılmalarla iktidara geldi.

CHP gerici hükümeti hemen hemen 20 aydır iktidarda bulunmaktadır. Bu süre içinde Ecevit ve CHP hükümeti 1977 seçimlerinde seçim kürsülerinde attığı sloganlara, uygun bir politika mı izlemiştir; yani faşist cinayet odaklarının üzerine giderek, eli kanlı katilleri ve işkencecileri cezalandırarak 'anaların gözyaşlarını dindirmiş' midir?

Bunun için hiç uzun söz söylemeye, uzun uzun CHP gerici hükümetinin 20 aylık uygulamasının, dökümünü yapmaya gerek yoktur. Sınıflar arasındaki çelişme ve çatışmalar ve bu konuda CHP hükümetinin oynadığı rol açık ve ortadadır. CHP hükümeti 1978 yılı başında faşist diktatörlüğün koltuk değneği olarak iktidara gelmiş ve bu süre içinde de bu konuma uygun bir politika sürdürmüştür. Ve halen de sürdürmektedir. Diğer şeyleri bir tarafa bırakalım. CHP'nin iktidarda bulunduğu dönem içinde bile resmi ve sivil faşist cinayet odakları yüzlerce devrimci ve emekçinin kanına girmiş, büyük katliamlar yapmıştır. Kahramanmaraş'ta yüzlerce emekçi MHP'li faşistlerin ve diğer faşist odakların kurşunları altında can vermiştir. Hitlerci faşistler yüzlerce yere bombalı saldırıda bulunmuştur vb. vb. Bütün bunlar karşısında CHP gerici hükümeti ve onun elebaşısı Ecevit ne yapmıştır? O'nun yaptığı faşist cinayet odaklarına, cesaret vermekten başka bir şey olmamıştır. CHP hükümeti izlediği politika ile resmi ve sivil cinayet mangalarını güçlendirmekten, işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesini yeni yöntemlerle bastırmaktan başka bir şey yapmamıştır. Bırakalım eli kanlı canilerin cezalandırılmasını ve MHP'nin üzerine yürünmesini, CHP, MHP'nin varlığını ve faaliyetlerini meşrulaştırmak için elinden geleni yapmış, 'diyalog' çağrıları ile MHP'li katillere el uzatmıştır. CHP hükümeti MİT ve Kontr-gerilla'yı ise diğer faşist cinayet odakları ile iç içe ve 'eşgüdümlü' bir şekilde işçi sınıfının ve emekçi halkın üzerine saldırması için daha da takviye etmiştir. Bütün bunlara ek olarak anti-faşist mücadeleyi bastırmak ve emekçi halkın yıllarca kan dökerek ve can vererek kazandığı belirli demokratik ve siyasi mevzileri yok etmek için CHP hükümeti ülkemizde anti-faşist mücadelenin yoğun ve yaygın olduğu yerlerde sıkıyönetim ilan etmiştir. Ayrıca revizyonistlerin de yardımı ile yaydığı reformist hayallerle işçi sınıfının, emekçi halkın ve halk gençliğinin faşist cinayet odaklarını da hedef alan anti-faşist, demokratik mücadelesini saptırmaya, ve pasifize etmeye çalışmıştır.

Aynı oyun, aynı oyuncular, ama sahne değişik

Şimdi gene seçim ortamındayız. İşçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri 1977'lerdekinden daha yoğun bir şekilde faşist cinayet odaklarından hesap sorulmasını, eli kanlı faşist katillerin cezalandırılmasını istiyor ve bunun için mücadele ediyor, bütün ülke çapında anti-faşist mücadele her geçen gün yükseliyor ve yeni boyutlar kazanıyor. MHP'li faşistler ve diğer faşist katiller, birçok yerden sökülüp atılıyor.

Sınıf mücadelesinin, anti-faşist mücadelenin 1977 yılına göre daha da geliştiği ve yeni mevziler kazandığı bugünkü koşullarda Ecevit yeniden alanlarda nutuk atıyor. Gene yumuşatarak da olsa, halka gözdağı vermeyi ihmal etmese de faşistlerden, MHP'den, eli kanlı katillerden ve hesap sorulmasından bahsediyor. Ecevit, halkın anti-faşist mücadelesini, bastırmak ve saptırmak için ve biriken anti-faşist potansiyeli kendi reformist kanallarına akıtmak için demagojik bir biçimde yeniden anti-faşist sloganlara sarıldı. Ama bu kez 'ana muhalefet partisi lideri' olarak değil, başbakan olarak...

Tıpkı 1977 seçimleri döneminde olduğu gibi TKP, TİP, TSİP ve TİKP sosyal-faşistleri gene sahnede. Onlar, seçim dönemine girilmesi ile birlikte parlamentoculuğu, bir kurtuluş yolu olarak göstererek ve 'faşizme karşı' CHP'nin desteklenmesi gerektiğini vazederek kitleleri aldatmaya, kitlelerin anti-faşist potansiyelini eritmeye çalışmakta, anti-faşist mücadelenin yoğunlaşması ve yaygınlaşması karşısında tam bir itfaiyeci görevi yapmaktadırlar. Bunun için ellerinden gelen her türlü propaganda yöntemine başvurmaktadırlar.

Reformistler ve revizyonistler gene itfaiyeci rolünde

Ecevit bir yandan demagojik bir şekilde yeniden anti-faşist sloganlara sarılırken, bir yandan da MHP gibi faşist cinayet mangalarına kol-kanat germektedir. O, bunu yaparken halkın anti-faşist potansiyelini eritmek için MHP gibi faşist cinayet odaklarının bütün suç belgelerinin ortalığa dökülmesi ve faşistlerin birçok yerde tecrit edilmesi karşısında da faşistlerden hesap soracağını ima etmektedir. Sosyal-faşist çetelerin herbiri tek ve birlikte CHP hükümetinin ve onun uyguladığı politikayı anti-faşist olarak lanse ederek Ecevit'in yaptığı demagojiyi güçlendirmeye özen gösteriyorlar. Reformist demagojiyi güçlendirerek kitlelerin yeniden reformizmin peşine takılması için ellerinden geleni yapıyorlar. Böylece reformist-revizyonist blok kitlelerin devrimci mücadelesini bastırmak ve hedefinden saptırmak için yoğun bir propaganda faaliyeti yürütüyor.

Devamı sayfa 6'da

İran halkı SAVAK'ı dağıttı, eli kanlı katilleri böyle cezalandırdı ...

Nikaragua halkı diktatör Somoza'yı silahlarla devirdi, Ulusal Muhafızları silahlarla dağıttı...

YORUMSUZ

Bu kadarı"da olur mu?

"Görüşmelere 'birlik noktalarını ön plana çıkaran' bir anlayışla gidildiği söylenmektedir. Ancak mesele, ayrılık noktalarını hiç tartışmamaya ve bazı konularda uzlaşmaya kadar vardırılmıştır. Örneğin bütün görüşmelerde MSP'liler 'felsefeye ilgi duydukları ve tartışmak istedikleri' halde arkadaşlarımız bu tartışmadan özellikle kaçmaktadır. Tartışmazsak idealist fikirler yıkılır mı? Madem ki onlar tartışmak istiyor, biz niçin tartışmadan kaçınalım? Materyalist olduğumuzu niçin gizleyelim? Kadıköy İlçesi ise tartışmadan kaçmanın ötesinde yemekte dua ediyor. 'Kitle çizgisi izlemek' diye feodalizmin dini ideolojisi ile uzlaşıyor. Doğru hareket ettiklerini söyleyen Kadıköylü arkadaşlar görüşlerini tekrar gözden geçirmelidirler."

Yukarıdaki satırlar TİKP İstanbul İl Örgütü tarafından yayınlanan ve 'Dışımızla Yapılan Görüşmelerin Özeti ve Edindiğimiz Tecrübeler' başlığını ve Haziran-1979 tarihini taşıyan bir belgeden aktarılmıştır.

TİKP İstanbul İl Örgütü tarafından yayınlanan belgeden anlaşıldığına göre, bu sosyal-faşist çetenin İstanbul İlçe Örgütleri mayıs ayı içinde, partinin politikasına uygun olarak çeşitli siyasi parti temsilcileri ile ve çeşitli kuruluşlar ile bir dizi görüşmeler yürütmüştür ve görüşmede bulunan TİKP'liler, bu görüşmeler konusundaki değerlendirmelerini TİKP İstanbul İl Örgütüne yazılı olarak aktarmışlardır. İstanbul İl Örgütünce yayınlanan belgenin arkasında da görüşmeler konusundaki tek tek değerlendirmeler yer almaktadır.

Yukarıya aktardığımız pasaj partinin Kadıköy Şubesinin MSP ile yaptığı görüşmedeki tavrı ile ilgili TİKP İstanbul İl Örgütünün değerlendirmesi ve eleştirisidir.

TİKP İstanbul İl Örgütü 'Kadıköylü arkadaşlarını' 'feodalizmin dini ideolojisi ile' uzlaştığı için eleştiriyor. MSP de dahil olmak üzere bütün gericilerle yapılan görüşmeleri ise göklere çıkarıyor ve bunu örnek bir siyaset olarak lanse ediyor. Halbuki MSP ve diğer faşistler de dahil olmak üzere bütün gericilerle bir blok kurduktan ve esas siyasetin bu olduktan sonra 'feodalizmin dini ideolojisi' ile uzlaşmışsın veya uzlaşmamışsın ne fark eder. Sen komprador-feodal düzeni savunduktan sonra, onu yaşatmak için elinden gelen her türlü çabayı gösterdikten sonra savunduğun ideolojinin feodal ideolojiden ne farkı var? Senin kadrolarına egemen olan ideoloji proleter ideoloji değil, feodal-burjuva bir ideolojidir. Nitekim Kadıköy Şubesi yaptığı bu davranışın haklı olduğunu savunmaktadır.

KİMLERLE GÖRÜŞMÜŞLER?

Belgede ortaya konduğuna göre TİKP İstanbul İl Örgütünün yönlendiriciliği ile bu sosyal-faşist çetenin İstanbul Şubeleri şu örgüt ve kuruluşlarla görüşmeler yapmışlar ve bu görüşmeler hakkındaki değerlendirmelerini yazılı olarak İstanbul İl Örgütüne iletmişler: MSP İl Yönetimi ve Kadıköy İlçesi, Üsküdar İlçesi, Beyoğlu İlçesi, Eminönü İlçesi, Eyüp İlçesi, MSP Kartal Belediye Başkan Adayı, MSP paralelindeki AK-LİS; AP Bakırköy, Kartal, Eyüp İlçeleri. AP Eski Alibeyköy Belediye Başkanı; CHP Bakırköy, Beyoğlu, Üsküdar, Eyüp, Kartal ilçeleri; TUSİAD, Bir profesör, Hürriyet gazetesinden etkili bir yazar (C.Arcayürek), emekli bir korgeneral vb. vb...

Bu belge TİKP sosyal-faşist çetesinin kimlerle 'kitle ilişkilerini' geliştirdiğini ve geliştirmeyi amaçladığını göstermektedir.

Herhalde bu durum onların seçimlerde, nasıl bir siyaset izleyeceğini de açık bir şekilde gözler önüne sermekte ve bir fikir vermektedir.

MHP ve sıkıyönetim

İşte sıkıyönetimin terörü

İşte MHP'nin ve diğer cinayet yuvalarının terörü... Maraş'ta yüzlerce emekçi katledildi.

Sıkıyönetim mahkemelerinde birkaç tane eli kanlı MHP'li katilin ve çapulcunun yargılanmasını ve belirli hapis cezalarına mahkum edilmesini örnek olarak göstererek ve MHP Dosyasının Cumhuriyet Başsavcısı tarafından ele alındığı yönünde yaygara yaparak bütün reformist ve revizyonistler, sıkıyönetimin faşizme karşı olduğunu ve CHP'nin sıkıyönetimi faşizmin kökünü kurutmak üzere ilan ettiğini ispat etmeye çalışıyorlar. Özellikle seçim ortamına girilmiş olması ve kitlelerin siyasal duyarlılığının daha çok artması nedeniyle revizyonist ve reformistler böyle bir propagandayı son zamanlarda daha çok öne çıkardılar.

Onlar böyle bir propaganda ile bir yandan CHP gericiliğini faşizmin bir alternatifi gibi göstererek kitlelerin yükselen devrimci demokratik mücadelesini reformizmin kanallarına akıtmaya çalışıyorlar, bir yandan da faşist diktatörlüğün baskı aracı sıkıyönetimi ve onun uygulamalarını gözden gizlemeyi, faşist devletin militarist kurumlarını halka sevdirmeyi ve benimsetmeyi hedefliyorlar ve hepsinden önemlisi de MİT ve Kontr-gerilla gibi resmi cinayet mangalarını aklamayı, bunların cinayet ve katliamlarını unutturmayı hedefliyorlar. Faşizmi sadece MHP gibi yarı-askeri bir faşist hareketten ibaretmiş gibi gösteriyorlar.

BURJUVA YASALARININ AÇIKÇA ÇİĞNENMESİ

Evet, bugün bazı MHP'li faşist katil ve çapulcular yakalanmakta ve bunların gene bir kısmı sıkıyönetim mahkemelerinde belirli hapis cezalarına çarptırılmaktadır. Bu durum sadece bugüne özgü bir olay da değildir. Sıkıyönetim öncesinde ve hatta MHP'nin iktidara ortak olduğu MC hükümetleri döneminde ve ondan önce Demirel hükümetleri döneminde de yakalanan ve hapis cezalarına mahkum olan MHP'li faşist katiller vardır. Ayrıca sivil faşist çetelerin bir kısmının yakalanması ve belli süreler hapis yatmaları sadece Türkiye'ye özgü bir olay da değildir. Faşizme karşı kitle mücadelesinin yükseldiği sivil faşist çetelerin yer yer tecrit olduğu ve sivil faşist milislerin burjuva yasalarını açıkça ihlal ettiği diğer bazı ülkelerde de bazı faşist katillerin ceza gördüğü ve belli dönemler hapishanelerde yattığı görülmüştür ve bugün de görülmektedir. Birçok ülkede burjuva yasalarını açıkça ihlal eden faşist milislerin bir kısmı zaman zaman tutuklanmakta, kamuoyunun tepkisi yumuşatılmaya çalışılmaktadır. Geçmişte Almanya'da Hitler faşizminin işbaşına, gelmesinden önce Hitler ve bazı faşist elebaşları yürüttükleri faaliyetten dolayı burjuva yasalarını çiğnedikleri açıkça gözler önünde olduğu için, bunlar gizlenemediği için tutuklanmış ve bir süre cezaevine konmuşlardır. Ama günümüzde ne dünyanın birçok ülkesindeki burjuva yasalarını açıkça ihlal eden faşistlerin tutuklanıyor olması, ne de ülkemizde Türkeşçi faşist katillerin çok sınırlı bir kısmının sıkıyönetim mahkemeleri tarafından cezalandırılıyor olması burjuva devletinin ve onun çeşitli kurumlarının ilericiliği ile anti-faşistliği ile izah edilemez. Tersine faşist diktatörlüğün ve onun çeşitli kurumlarının, mevcut burjuva yasalarını açıkça çiğneyen, herkesin gözü önünde elini kolunu sallayarak, adam öldüren, sağa sola bomba atan faşist milislerin birkaçını yakalaması ve yargılaması, burjuvazinin 'kamu vicdanını' rahatlatma isteğinden başka bir anlam taşımaz. Burjuva yasalarının sivil faşist çeteler tarafından fütursuzca ve sürekli olarak ihlal edilmesi, bilinçsiz kitlelerin bu yasalara duyduğu sevgi ve güvenin erimesine neden olmaktadır. Çünkü burjuvazi kendi sınıf çıkarlarını ve kendi düzenini korumak için sahte ve aldatıcı bir tarzda yüzü iyice açığa çıkmış faşist katilleri yargılamak zorunluluğunu duymaktadır.

Bütün bunların da ötesinde bugün MHP adı verilen cinayet yuvasının faaliyetleri, cinayet ve katliamları bütün belgeleri ile birlikte ortaya dökülmüştür. Minareye kılıf bulunamamaktadır. Ve emekçi halkın gelişen anti-faşist mücadelesi sonunda MHP gibi, MİT ve Kontr-gerilla gibi cinayet yuvaları ve bunların eli kanlı katilleri birçok yerde suç üstü yakalanmakta, deşifre olmakta ve yakayı ele vermektedir.

İşte bütün bunların sonucu olarak bir kısım MHP'li eli kanlı katil yakalanmakta ve sıkıyönetim mahkemelerinde yargılanmaktadır. Bir kısım diyoruz çünkü, toplu katliamlar düzenleyen, birçok devrimci ve yurtseverin kanına giren MHP'li katillerin çok büyük bir kısmı halen ellerini kollarını sallayarak dolaşmakta ve yeni katliam planları hazırlamaktadır. Bunların birçoğunun cinayet ve katliamları belgelerle ortada iken sıkıyönetim yetkilileri tarafından delil yetersizliğinden serbest bırakılmaktadırlar. Birçok somut örnekte de görüldüğü gibi sıkıyönetim güçleri, faşizmin militarist güçleri adam öldüren faşist katilleri değil, onların katliamlarını protesto etmek için toplanan devrimci ve emekçileri gözaltına almakta, işkence yapmaktadır.

SIKIYÖNETİMİN İŞLEVİ VE MHP

Egemen sınıflar ve onların politikasını uygulamaktan başka bir işlevi olmayan CHP reformist hükümeti, işçi sınıfının, emekçi sınıfların ve halk gençliğinin devrimci-demokratik mücadelesini devletin militarist güçlerini daha çok öne sürerek bastırmayı ve uzun vadede dikensiz bir gül bahçesi yaratmayı amaçlamışlardır. Bunun için de sıkıyönetim ilan etmişlerdir. MHP egemen sınıfların sıkıyönetim 'ihtiyacını' herkesten önce dile getirmiş ve bir an önce sıkıyönetim ilan edilmesini istemiştir. Daha sonra da ilan edilen sıkıyönetimi, bunun uzatılmasını ve genişletilmesini her zaman MHP istemiştir. Ve bu yönde davranmıştır.

Çünkü egemen sınıflar, militarist güçleri daha çok öne sürerek, sıkıyönetim ilan ederek ve bunu genişleterek halkın anti-faşist demokratik mücadelesini bastırmaya, buhranın faturasını emekçi halka kesmeye ve sıkıyönetim altında yeni baskı yasalarını vb. yasallaştırarak düzeni daha da çok sürdürmeyi, kendileri için tam anlamı ile dikensiz bir gül bahçesi yaratmaya çalışmaktadırlar.

Zaten MHP ve benzeri gibi faşist siyasi hareketlerin varlık nedeni de budur. Bunun içindir ki, MHP gibi bu faşist katliam yuvaları yıllardan bu yana emperyalistlerden ve egemen sınıflardan cömertçe yardım görmekte onlar tarafından el bebek gül bebek büyütülmekte ve emekçi halkın üzerine salınmaktadır. Bu bakımdan gene egemen sınıfların ve empery[illegible]lerin, bir baskı aracı olan sıkıyönetimin bu faşist katiller ocağının üzerine gitmesi mümkün değildir, eşyanın tabiatına aykırıdır. Hem faşist devletin resmi kurumları ve hem de MHP vb. gibi partiler komprador burjuvazi ve toprak ağalarının siyasal egemenlik sistemini oluşturur. Başka bir deyimle MHP de komprador burjuvazi ve toprak ağalarının siyasal egemenliğinin bir parçasıdır.

MHP'nin kapatılması ve onun eli kanlı katillerinin hak ettikleri şekilde cezalandırılması ancak işçi sınıfının ve emekçi halkın anti-faşist mücadelesinin gelişmesi ile gerçekleşebilir.